

Forum Europa-Ukraina

Форум «Європа-Україна»

Двоє депутатів Верховної Ради України: Єгор Соболев і Татяна Чорновол бойкотували участь в одній з панелей дискусійних IX форуму «Європа-Україна», що проходить у Лодзі.

За провокацією українські політики uznali udział w forum uznawanego na Ukrainie za persona non grata polskiego posła do Parlamentu Europejskiego Janusza Korwin-Mikke oraz reprezentującego Moskiewski Państwowy Instytut Stosunków Międzynarodowych (MGIMO) Walerija Sołowiewa.

«Część naszych parlamentarzystów opuściła to wydarzenie, ponieważ byli tam znani prowokatorzy, w tym persona non grata na Ukrainie Korwin-Mikke» – cytuje Ukrinform wiceprzewodniczącą Rady Najwyższej Ukrainy Oksanę Syrojid. Co ciekawe, ukraińska polityk nie ma pretensji do «rosyjskich prowokatorów», ponieważ ich stanowisko jest dla niej «jasne i zrozumiałe», lecz do... polskich organizatorów.

«Na forum zaproszono prowokatorów: jest ich tu wielu, właściwie w każdym panelu jakiś jest obecny. W jaki sposób ma to wspomóc dialog Europa-Ukraina? Czy organizatorzy naprawdę chcieli zorganizować debatę w poszukiwaniu konsensusu?» – pyta Syrojid.

Wiceprzewodnicząca ukraińskiego parlamentu za niestosowne uznała, że w panelu, do którego została zaproszona, uczestniczył

pracownik Moskiewskiego Państwowego Instytutu Stosunków Międzynarodowych Walerij Sołowiej, chociaż nie było to wiadome do ostatniej chwili, a w dyskusji miała uczestniczyć zupełnie inna osoba. Podczas swojego wystąpienia Rosjanin twierdził – relacjonuje Syrojid – że Ukraina nie ma koncepcji, co robić z Donbasem, a blokadą Krymu Kijów «ukarał» miejscową ludność półwyspu za to, że głosowała za przyłączeniem do Rosji. Oksana Syrojid wyraziła protest przeciwko wystąpieniu przedstawiciela Rosji i opuściła salę jeszcze przed oficjalnym zakończeniu dyskusji.

Podczas zainaugurowanego w niedzielę w Łodzi Forum Europa-Ukraina odbyło się ponad 40 debat i prezentacji raportów analitycznych i wykładów. Udział w konferencji wzięli przedstawiciele rządów, parlamentarzyści, unijni decydenci, biznesmeni i eksperci z Ukrainy, Unii Europejskiej i Stanów Zjednoczonych.

Polski rząd reprezentowali m.in. Piotr Gliński, Wicepremier i Minister Kultury oraz Witold Waszczykowski, Minister Spraw Zagranicznych oraz Jerzy Kwieciński, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju. Polski parlament

Два депутати Верховної Ради України, Єгор Соболев і Тетяна Чорновол, бойкотували участь в одній із дискусійних панелей IX форуму «Європа-Україна», що проходить у Лодзі.

Провокацією українські політики визнали участь у форумі польського депутата Європейського парламенту Януша Корвіна-Мікке, котрий в Україні вважається персоною нон-грата, а також Валерія Солов'я, котрий представляє Московський державний інститут міжнародних відносин (рос. МГИМО).

«Частина наших парламентарів залишила цей захід, оскільки там перебували відомі провокатори, зокрема персона нон-грата в Україні Корвін-Мікке», – цитує «Укрінформ» віце-спікера Верховної Ради України Оксану Сироїд. Цікаво, що український політик не має претензії до «російських провокаторів», оскільки їхня позиція для неї «чітка і зрозуміла», проте вона має їх до... польських організаторів.

«На форум запросили провокаторів: їх тут багато, практично в кожній панелі хтось присутній. Яким чином це має сприяти діалогові «Європа-Україна»? Чи насправді організатори хотіли провести дебати задля пошуку консенсусу?» – запитує Сироїд.

Віце-спікер українського парламенту визнала недоречною участь у панелі, на яку її запросили, працівника Московського державного

інституту міжнародних відносин Валерія Солов'я, хоча до останнього моменту про це не було відомо, а в дискусії мала брати участь абсолютно інша особа. «Під час свого виступу росіянин стверджував, – повідомляє Сироїд, – що Україна не має концепції, що робити з Донбасом, а блокадою Криму Київ «покарав» місцеве населення півострова за те, що воно голосувало за приєднання до Росії. Оксана Сироїд висловила протест проти виступу представника Росії та залишила залу ще до офіційного завершення дискусії.

Під час відкритого в неділю в Лодзі форуму «Європа-Україна» відбулося понад 40 дебатів та представлень аналітичних звітів і лекцій. У конференції взяли участь представники урядів, парламентарі, європейські чиновники, бізнесмени та експерти з України, Європейського Союзу та Сполучених Штатів Америки.

Польський уряд представляли віце-прем'єр-міністр Польщі та міністр культури Пьотр Глінський, міністр закордонних справ Вітольд Ващиковський, а також заступник міністра розвитку Єжи Квецінський. Польський парламент представляли маршалок Сейму Ма-

Працівники поліції вивчають польську мову

Pracownicy policji uczą się języka polskiego

сторінка 3

Конкурс «Фотографії пана Korito»

Konkurs «Fotografie Pana Cogito»

сторінка 5

Оплаткова зустріч у Здолбунові

Spotkanie opłatkowe w Zdobunowie

сторінка 8

Стипендіальна програма для молодих науковців

Program Stypendialny dla Młodych Naukowców

сторінка 10

Реставрація костелу може тривати навіть 10 років

Renowacja Kolegiaty może potrwać nawet 10 lat

сторінка 11

репрезентowali m.in. Marek Kuchciński, Marszałek Sejmu, i Ryszard Terlecki, Wicemarszałek Sejmu, Sławomir Neumann, Przewodniczący Klubu Parlamentarnego Platformy Obywatelskiej.

Український глос в дискусји презентowali m.in. Oksana Syroid, Zastępcа Przewodniczącego Rady Najwyższej, Igor Zhdanov, Minister Młodzieży i Sportu Ukrainy, deputowani Jegor Sobolew, Jurij Bublik, Anton Gerashchenko, Mykoła Kniażyckyj, Anatolij Matwijenko oraz Prezes Ukraińskiego Związku Przemysłowców i Przedsiębiorców Anatolij Kinach.

O атутach gospodarczych i szansach Ukrainy wynikających z umowy stowarzyszeniowej z Unią Europejską, dylematach polityki gospodarczej i sposobach wyjścia z kryzysu, perspektywach współpracy w dziedzinie energetyki, międzynarodowym wsparciu dla ukraińskich reform i możliwych scenariuszach zakończenia konfliktu z Rosją rozmawiali politycy, ekonomiści i eksperci, w tym m.in. Dawid Usupaszwili, Przewodniczący Parlamentu Gruzji, Dawid Bakradze, Minister ds. Integracji Europejskiej i Euroatlantycznej, Gruzji, Gordana Ćomic, Wiceprzewodnicząca Zgromadzenia Narodowego Serbii, Karel Schwarzenberg, Przewodniczący Komisji ds. Zagranicznych, Parlamentu Republiki Czeskiej, Ioan Mircea Pascu,

Wiceprzewodniczący Parlamentu Europejskiego, Ivan Mikloš, deputowany Zgromadzenia Narodowego Słowacji; Luigi Compagna Senator,Włochy; Andrius Kubilius były premier a obecnie poseł do litewskiego parlamentu oraz rosyjski pisarz Wiktor Jerofiejew.

Forum rozpoczęła prezentacja dwóch raportów: Viktor Zamiatina, głównego eksperta programów politycznych i prawnych Centrum Studiów Ekonomicznych i Politycznych im. Razumkowa – ukraińskiego ośrodka analitycznego oraz raportu Phillipa Karbera, Prezydenta The Potomac Foundation – amerykańskiego eksperta ds. bezpieczeństwa międzynarodowego.

Forum skupia liderów życia politycznego, ekonomicznego i społecznego. Gośćmi poprzednich konferencji byli m.in. prezydent Petro Poroszenko (jeszcze jako Przewodniczący Rady Nadzorczej Narodowego Banku Ukrainy); prezydenci Ukrainy Wiktor Juszczenko i Leonid Kuczma, Günter Verheugen, komisarz Unii Europejskiej ds. Rozszerzenia Unii, Stjepan Mesic, Prezydent Chorwacji oraz przedstawiciele rządów i parlamentów państw Europy Środkowej i Wschodniej.

Opr. na podstawie Kresy24.pl
Foto: Twitter Sejm RP

Jakiej Unii chce Polska?

Jesienią 2015 r. partia Prawo i Sprawiedliwość wygrała wybory przeważającym stosunkiem głosów, co pozwoliło jej tworzyć rząd prawie samodzielnie. Pierwsze miesiące rządów mijają na tle niepokoju społecznego. W wielu polskich miastach na ulice wyszły tysiące manifestantów.

W Unii Europejskiej, która została dotknięta finansowo-gospodarczym kryzysem, a także ruchem migracyjnym i trudną debatą z Wielką Brytanią, zachodzące zmiany w Polsce są odbierane z dużym niepokojem. Polska, w niektórych zachodnich mediach, jest podejrzewana niemal o «rokosze antyeuropejskie».

Ukraina, która zabiega o członkostwo w UE, ale w obecnej chwili dotknięta niemocą przeprowadzenia własnych gruntownych politycznych i gospodarczych reform i rosyjską agresją, też z niepokojem (a często i z niezrozumieniem) przygląda się sytuacji w Polsce. Proponujemy uwadze ukraińskiego czytelnika artykuł z portalu <http://www.tvn24.pl/> ze streszczeniem tekstu szefa polskiego MSZ, który ukazał się w wiodących gazetach wszystkich krajów UE.

Szef MSZ Witold Waszczykowski na łamach «Frankfurter Allgemeine Zeitung» zarzucił UE, że wdała się w «całkowicie bezsensowny konflikt» z Polską. Zapewnił równocześnie, że Polska nie odwraca się od Europy i nadal zabiega o bliską współpracę z Brukselą.

Nowy rząd w Polsce, który dopiero od dwóch miesięcy sprawuje władzę, «znalazł się pod ostrzałem instytucji UE i nadmiernie podnieconych komentatorów mediów», którzy nie zadali sobie trudu, aby «sprawdzić fakty dotyczące naszego ambitnego programu reform» – napisał Waszczykowski w artykule «Jakiej Unii chce Polska», który ukaze się w sobotnim wydaniu «FAZ».

«Reformy, nie zamachy»

Zamiast zając się pilnymi problemami, z jakimi boryka się nasz kontynent – niestabilną granicą południową UE i prowadzącą wojnę na Wschodzie Rosją – Unia Europejska wdała się w całkowicie bezsensowny konflikt z Warszawą» – napisał szef polskiej dyplomacji.

Waszczykowski ustosunkował się obszernie do zarzutów wysuwanych ostatnio przez zachodnich polityków i przez media wobec polskiego rządu. Zapewnił, że «próba rewizji Trybunału Konstytucyjnego nie jest zamachem na praworządność», lecz jedynie próbą «skorygowania deformacji przevorsowanej w ostatnich dniach poprzedniego rządu».

«Zupełnie niepotrzebnie kością niezgody» stała się też jego zdaniem podjęta przez obecny rząd próba zaprowadzenia porządku w sektorze mediówpublicznych.«Istniejasnycel:uchwalenie

ustaw, które przywrócą zrozumienie dla ich (mediów) misji i zagwarantują równocześnie pluralizm, niezależność i obiektywizm» – pisze minister.

«Sztuczny konflikt»

«Zabiegamy nadal o bliską współpracę z Komisją Europejską i wspieramy jej aktywną rolę w kształtowaniu europejskiej polityki» – zapewnił Waszczykowski. Jak zastrzegł, zgodnie z zasadą subsydiarności (pomocniczości) «nie potrzebujemy włączania się KE ani Parlamentu Europejskiego w nasze wewnętrzne sprawy».

Memorandum KE z 13 stycznia wzywające do wdrożenia dialogu w związku ze wzmocnieniem praworządności «nie ma żadnych rzeczywistych następstw dla Polski» – uważa minister. Zadeklarował, że Polska będzie prowadziła dialog z Brukselą.

Zdaniem Waszczykowskiego «sztuczny konflikt» z Warszawą jest «niepotrzebnym odwracaniem uwagi». «Kluczowym pytaniem jest to, na ile kompetentnie UE stawia czoło aktualnym wyzwaniom i do jakich europejskich rozwiązań pasuje Polska».

«Nie odwracamy się od Europy»

Według niego priorytetem UE powinno być «zachowanie wartości Unii i umocnienie Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa». «Eskalacja sporu z Polską dotyczącego problemów polityki wewnętrznej osłabi tylko UE i ograniczy jej zdolność do troszczenia się o poważne wyzwania» – dodał szef dyplomacji.

Waszczykowski zaznaczył, że Polska chce być «aktywnym i świadomym swojej odpowiedzialności» członkiem UE. «Popieramy wzmocnienie wewnętrznej solidarności i odpowiedzialności, lecz – aby uniknąć nieporozumień – (zaznaczamy), że będziemy występować na rzecz prawa poszczególnych krajów do podejmowania decyzji, które dotyczą bezpośrednio ich obywateli».

«Mówimy «nie» ponadnarodowej federalistycznej Europie, ponieważ nie tego potrzebują nasze kraje i nasi obywatele» – oświadczył minister.

«Demokracja w Polsce nie jest zagrożona. Nie odwracamy się od Europy. Wręcz przeciwnie, chcemy odgrywać czołową rolę w budowie silniejszej, bardziej elastycznej i solidarnej Europy» – konkluduje Waszczykowski w artykule w «FAZ».

Autor: adso//gak / Źródło: PAP

рек Кухцінський, його заступник Ришард Терлецький, голова парламентського клубу «Громадянської платформи» Славомір Нойманн.

Український голос в дискусії представили віце-спікер Верховної Ради Оксана Сироїд, міністр молоді й спорту України Ігор Жданов, депутати Єгор Соболев, Юрій Бублик, Антон Герашченко, Микола Княжицький, Анатолій Матвієнко, а також президент Українського союзу промисловців та підприємців Анатолій Кінах.

Економічні переваги та шанси України, відповідно до Договору про асоціацію з Європейським Союзом, дилеми економічної політики та способи виходу з кризи, перспективи співпраці у сфері енергетики, міжнародну підтримку для українських реформ і можливі сценарії завершення конфлікту з Росією обговорювали політики, економісти та експерти, зокрема спікер парламенту Грузії Давид Усупашвілі, міністр у справах європейської та євроатлантичної інтеграції Грузії Давид Бакарадзе, віце-спікер Народних зборів Сербії Гордана Коміч, голова Комісії закордонних справ парламенту Чеської Республіки Карел Шварценберг, віце-спікер Європейського парламенту Іоан Мірча Паску, депутат Національної ради Словаччини Іван Міклош, італійський сенатор Луїджі Ком-

panья, колишній прем'єр-міністр, а нині депутат литовського парламенту Андрюс Кубілюс, а також російський письменник Віктор Єрофєєв.

Форум розпочався представленням двох звітів: головного експерта політичних і юридичних програм Українського центру економічних і політичних досліджень імені Олександра Разумкова Віктора Замятіна, а також звіту американського експерта у сфері міжнародної безпеки президента «The Potomac Foundation» Філіпа Карбера.

Форум збирає лідерів політичного, економічного та суспільного життя. Гостями попередніх конференцій були президент Петро Порошенко (ще як голова наглядової ради Національного банку України), українські президенти Віктор Ющенко та Леонід Кучма, комісар Європейського Союзу в справах розширення Гюнтер Ферхойген, президент Хорватії Степан Месич, представники урядів і парламентів Центрально-Східної Європи.

За матеріалами Kresy24.pl
Фото: Twitter Sejm RP

Якого ЄС хоче Польща?

Восени 2015 р. партія «Право і справедливість» виграла вибори, отримавши більшість голосів, що дозволило їй формувати уряд самостійно. Перші місяці правління минають на фоні соціального занепокоєння. У багатьох польських містах на вулиці вийшли тисячі учасників демонстрацій.

У Європейському Союзі, якого торкнулася фінансово-економічна криза, а також міграційний рух і складні дебати з Великою Британією, за сучасними змінами в Польщі спостерігають досить стривожено. Деякі західні ЗМІ підозрюють Польщу мало не в «антиєвропейському закомліті».

Україна, яка прагне членства в ЄС, але на сьогодні не може самостійно провести ґрунтовні політичні й економічні реформи та, до всього ж, потерпає від російської агресії, також занепокоєно (а часто і з нерозумінням) споглядає ситуацію в Польщі. Пропонуємо увазі українського читача статтю з portalу <http://www.tvn24.pl/> зі скороченим викладом тексту очільника польського Міністерства закордонних справ, який вийшов у провідних газетах усіх країн ЄС.

Голова МЗС Вітольд Ващиковський на шпальтах «Frankfurter Allgemeine Zeitung» звинуватив ЄС у вступі в «абсолютно беззмістовний конфлікт» із Польщею. Водночас він переконував, що Польща не відвертається від Європи й досі прагне близької співпраці з Брюсселем.

Новий уряд у Польщі, який лише два місяці тому перейняв владу, «опинився під обстрілом установ ЄС та надто збуджених коментаторів у ЗМІ», які не переймалися тим, щоб «перевірити факти стосовно нашої амбітної програми реформ», – написав Ващиковський у статті «Якого ЕС хоче Польща?», що вийде в суботньому номері «FAZ».

«Реформи, не посягання»

Замість займатися нагальними проблемами, із якими нині борється наш континент, тобто нестабільними південними кордонами ЕС та Росією, що веде війну на сході, Європейський Союз вступив у цілком беззмістовний конфлікт із Варшавою», – написав голова польської дипломатії.

Ващиковський ґрунтовно відповів на звинувачення на адресу польського уряду, які останнім часом звучать із вуст західних політиків та у ЗМІ. Він наполягав, що «спроба ревізії Конституційного трибуналу не є посяганням на верховенство права», а лише спробою «скоригувати деформацію, здійснену в останні роки правління попереднього уряду»

На думку міністра, «абсолютно зайвим було робити яблуком розбрату» спробу сучасного уряду навести лад у сфері суспільного мовлення. «Є чітка мета: прийняття законів,

які повернуть розуміння їхньої (ЗМІ) місії та забезпечать водночас плюралізм, незалежність і об'єктивність», – пише міністр.

«Штучний конфлікт»

«Ми надалі прагнемо тісної співпраці з Європейською комісією та підтримуємо її активну роль у формуванні європейської політики», – переконує Ващиковський. Як він зазначив, згідно із принципом субсидіарності «ми не потребуємо втручання ані Європейської комісії, ані Європейського парламенту в наші внутрішні справи».

Меморандум Європейської комісії від 13 січня, що закликає до запровадження діалогу у зв'язку зі зміцненням верховенства права, «не має жодних реальних наслідків для Польщі», – вважає міністр. Він декларує, що Польща вестиме діалог із Брюсселем.

На думку Ващиковського, «штучний конфлікт» із Варшавою – це «зайве відволікання уваги». «Головним питанням є те, наскільки компетентно ЕС може реагувати на актуальні виклики та в якій європейські концепції вписується Польща».

«Не відвертаємося від Європи»

На його думку, пріоритетом ЕС має бути «збереження єдності Європейського Союзу та зміцнення спільної зовнішньої політики й політики безпеки». «Ескаляція суперечки з Польщею щодо проблем внутрішньої політики лише ослабить ЕС та обмежить його здатність реагувати на серйозні виклики», – додав голова дипломатії.

Ващиковський повідомив, що Польща прагне бути «активним і свідомим власної відповідальності» членом ЕС. «Ми підтримуємо зміцнення внутрішньої солідарності та відповідальності, але, щоб уникнути непорозумінь, (зазначаємо), що будемо виступати за підтримку права окремих країн до прийняття рішень, які стосуються безпосередньо їхніх громадян».

«Ми кажемо «ні» наднаціональній федералізованій Європі, оскільки не це потрібно нашим країнам та нашим громадянам», – заявив міністр.

«Демократії в Польщі нічого не загрожує. Ми не відвертаємося від Європи. Навіть навпаки, ми хочемо відігравати провідну роль у будіванні сильнішої, більш еластичної та солідарної Європи», – підсумовує Ващиковський у статті в «FAZ».

Автор: adso//gak / Джерело: PAP

Język polski dla policjantów

Pracownicy policji patrolowej w Łucku rozpoczęli naukę języka polskiego w Stowarzyszeniu Kultury Polskiej im. Ewy Felińskiej na Wołyniu.

Do udziału w kursie języka polskiego, zgłosiło się około 50 osób. W pierwszym dniu zajęć, 19 stycznia, uczniów powitali Konsul Generalny RP w Łucku Beata Brzywczy, kierownik Sekcji Ukraińskiego Biura Interpolu w Zarządzie MSW Ukrainy w Obwodzie Wołyńskim Igor Riabczykow, prezes SKP Walenty Wakoluk, członek zarządu SKP Oleksandr Świca oraz nauczyciel języka polskiego Hanna Karaszczuk.

Walenty Wakoluk powitał wszystkich oraz krótko zapoznał z działalnością Stowarzyszenia. Następnie do obecnych na sali w języku ukraińskim zwróciła się Konsul Generalny RP w Łucku Beata Brzywczy. «Bardzo się cieszę, że tak dużo pracowników policji chce nauczyć się języka polskiego. Rzeczywiście, na Wołyni przejeżdża dużo Polaków i trzeba z nimi jakoś rozmawiać. Każdego dnia, kiedy jadę do pracy lub wracam do domu, widzę dwa-trzy samochody policji. Bardzo miło, że tak dużo młodych ludzi pracuje teraz w policji. Myślę, że to będzie miało wpływ na standardy i jakość pracy» – powiedziała. Konsul zapewniła, że policja może liczyć na pomoc konsulatów i organizacji polonijnych oraz dodała: «Nauka języka obcego na początku zawsze jest trudna. Kiedy zaczynałam uczyć się ukraińskiego, było ciężko. Jest coraz lepiej, ale do osiągnięcia pełnego sukcesu mam przed sobą jeszcze długą drogę. Życzę, byście nie zatrzymali się gdzieś na początku tej drogi».

Igor Riabczykow powiedział, że inicjatorem pomysłu nauki języka polskiego w sobotnio-niedzielnej szkole SKP był Walenty Wakoluk. Natomiast idea budowania nowego modelu ukraińskiej policji na wzór polskiej, pojawiła się jeszcze po Pomarańczowej Rewolucji, kiedy ministrem spraw wewnętrznych był Jurij Łucenko. «Też jestem zwolennikiem tego pomysłu, ponieważ dobrze znam system naszej dawnej milicji, polskiej policji, system i pion władzy, system finansowania, logistyki. Wiem też, jak w Polsce walczy się z korupcją w przetargach i zakupach rządowych. Później ten pomysł szedł na drugi plan, a teraz znowu do niego wracamy. Na przykład, Wydział Międzynarodowej Współpracy

Narodowej Policji Ukrainy zwrócił się do Ambasady RP w Kijowie z prośbą o udostępnienie modelu poszukiwania osób zaginionych czy osób, które popełniły przestępstwa. Mam nadzieję, że będziemy realizować wiele działań, sięgając po doświadczenie kolegów z Polski» – zaznaczył Igor Riabczykow. W swojej wypowiedzi podkreślił także, że w Polsce istnieje wysoki poziom zaufania społeczeństwa do policji.

Na zakończenie Walenty Wakoluk powiedział, że należy wyzbyc się stereotypu, który istnieje jeszcze w ukraińskim społeczeństwie i polega na powtarzaniu zdania, że: «Polacy znowu nas chcą uczyć». Dodał: «W naszych relacjach nie ma mentorstwa. Polska chce dzielić się swoją wiedzą, dlatego że budujemy wspólną przestrzeń».

MW

Польська мова для поліції

Працівники патрульної поліції в Луцьку почали вивчати польську мову в Товаристві польської культури на Волині імені Еви Фелінської.

я їду на роботу чи повертаюся додому, бачу дві-три машини поліції. Дуже приємно, що так багато молодих людей працюють тепер у поліції. Думаю, що це вплине на стандарти та якість роботи», – сказала вона. Консул запевнила, що поліція може розраховувати на допомогу консульства та польських товариств, і додала: «Вивчати іноземну мову на початку завжди складно. Коли я розпочала вчити українську, було важко. З часом стає все простіше, але переді мною – ще далека дорога до повного успіху. Бажаю, щоб ви не зупинилися десь на початку».

Igor Ryabchikov розповів, що ідея запропонувати поліціантам вивчення польської мови в суботньо-недільній школі Товариства польської культури належала Валентині Ваколюк. Натомість ідея будувати нову модель української поліції за зразком польської виникла ще після Помаранчевої революції, коли міністром внутрішніх справ був Юрій Луценко. «Я теж прихильник цієї ідеї, тому що добре знаю систему нашої колишньої міліції, польської поліції, систему та вертикалі влади, систему фінансування, логістики. Знаю також, як вони відходять від корупційних складових у закупівлях, тендерах. Пізніше від цієї ідеї відійшли в сторону, а зараз повернулися. Наприклад, управління міжнародної співпраці Національної поліції України звернулося до представників польського посольства в Києві з проханням надати модель розшуку безвісти зниклих осіб, осіб, що скоїли злочини. Сподіваюся, що ми багато чого будемо впроваджувати, спираючись на досвід польських колег», – зазначив Igor Ryabchikov. Підкреслив також, що в Польщі високий рівень довіри до поліції.

На завершення Валентин Ваколюк, застерігаючи працівників поліції від негативного стереотипу «Поляки нас знову вчать», який побутує в українському суспільстві, зауважив: «У наших стосунках немає mentorства. Польща прагне поділитися своїми знаннями, тому що ми будемо один простір».

BM

У курсах польської мови, що розпочалися з ініціативи ТПК імені Еви Фелінської, вирішили взяти участь близько 50 осіб. У перший день занять, 19 січня, новоспечених учнів привітали Генеральний консул РП у Луцьку Беата Бживчи, завідувач сектору Укрбюро Інтерполу УМВС України у Волинській області Igor Ryabchikov, голова ТПК Валентин Ваколюк, член правління ТПК Oleksandr Swica та вчитель польської мови Hanna Karaszczuk.

Валентин Ваколюк привітав усіх, коротко розповів про діяльність товариства. Потім до присутніх українською мовою звернулася Генеральний консул РП у Луцьку Беата Бживчи. «Я дуже рада, що так багато працівників поліції хочуть вивчити польську мову. Дійсно, на Волинь часто приїжджають поляки і з ними потрібно якось спілкуватися. Кожного дня, коли

Pierwszy miesiąc działalności policji patrolowej

Перший місяць патрульної поліції

19 stycznia 2016 roku minął miesiąc od rozpoczęcia działalności policji patrolowej w Łucku.

W okresie od 19 grudnia 2015 roku do 19 stycznia 2016 r. jednostka 102 Wydziału Policji Patrolowej otrzymała 3259 zgłoszeń. Ogółem zareagowano na 3 265 zdarzeń, z których 1 440 zauważyli sami policjanci podczas patrolowania miasta.

Najczęstszymi zdarzeniami były: naruszenia zasad ruchu drogowego, kłótnie rodzinne, przekroczenia kompetencji administracyjnych, wypadki drogowe, kradzieże.

W ciągu tego miesiąca doszło do 176 wypadków drogowych, a także 134 kradzieży, w tym 43 z samochodów. W tym miesiącu spisano ponad 100 protokołów dotyczących naruszenia zasad ruchu drogowego, a także wydano ponad 1000 postanowień o nadużyciach na drodze. W tym 43 protokoły dotyczyły osób kierujących pojazdami pod wpływem alkoholu i/lub narkotyków.

Według informacji Oddziału Monitoringu i Analityki największym problemem miasta są naruszenia zasad zatrzymywania się i postoju pojazdów (prawie 80%). Najbardziej skomplikowanym jest parkowanie samochodów

w centrum miasta oraz w okolicach targów.

W okresie sprawozdawczym częstymi powodami do zgłoszeń obywateli były kłótnie rodzinne, w związku z którymi po pomoc policji zwracali się zarówno uczestnicy konfliktów, jak i osoby postronne (głównie sąsiedzi). W znacznej części przypadków, konflikty rozwiązywano bez składania pisemnych zgłoszeń.

«Uważam, że dużym plusem jest fakt, iż prawie półtora tysiąca zdarzeń wykryli sami pracownicy policji patrolowej. Tym samym to, że policjanci patrolują i sami szukają dla siebie pracy, ma sens, ponieważ w ten sposób prowadzona jest praca prewencyjna i profilaktyczna. Możemy powiedzieć, że w pierwszym miesiącu pracy policja patrolowa pokazała się z dobrej strony, dlatego później nie będziemy zmniejszać tempa, lecz będziemy kontynuować działalność zapobiegawczą, a także wykrywać przestępstwa w mieście» – skomentował kierownik Wydziału Policji Patrolowej w Łucku Anton Ciuciura.

Biuro Prasowe Wydziału Policji Patrolowej

19 січня 2016 р. минув рівно місяць, відколи патрульна поліція працює в Луцьку.

За період із 19 грудня 2015 р. до 19 січня 2016 р. за лінією 102 до управління патрульної поліції надійшли 3 259 викликів. Загалом опрацьовано 3 265 подій, із них 1 440 помітили самі працівники поліції під час патрулювання міста.

Найчастіше трапляються такі події: порушення правил дорожнього руху, сімейні сварки, адміністративні правопорушення, дорожньо-транспортні пригоди, крадіжки.

Протягом місяця трапилося 176 ДТП, а також 134 крадіжки, з яких 43 – з автомобілів. За місяць було складено понад 100 протоколів про порушення правил дорожнього руху та винесено понад 1000 постанов про порушення ПДР. Із них 43 протоколи складено про керування транспортними засобами особами, які перебували у стані алкогольного та/або наркотичного сп'яніння.

За інформацією відділу моніторингу та аналітики, найбільша проблема міста – порушення правил зупинки та стоянки транспортних засобів (майже 80 %). Найскладніша ситуація з паркуванням у центрі міста та районах поблизу ринків.

У звітний період частими причинами для звернень громадян були сімейні сварки, причому зверталися як учасники конфлікту, так і сторонні люди (здебільшого сусіди). У значній частині випадків конфлікти було вирішено без написання заяв.

«Для мене великим позитивом є той факт, що майже півтори тисячі подій виявили самі працівники патрульної поліції. Тобто те, що поліцейські патрулюють і самі шукають роботу, виправдовує себе, адже ведеться значна превентивна та профілактична діяльність. Таким чином, можемо говорити про те, що патрульна поліція впевнено заявила про себе в перший місяць роботи, і далі ми не втрачати темп, а продовжимо працювати на попередження та виявлення правопорушень у місті», – прокоментував керівник управління патрульної поліції у Луцьку Антон Цюцюра.

Прес-служба управління патрульної поліції

Rówieńska inicjatywa

Grupa inicjatywna w składzie dyrektora Rówieńskiego Muzeum Krajoznawczego Aleksandra Bułhy, dyrektor Rówieńskiej Obwodowej Biblioteki Naukowej Walentyny Jaroszczuk, dyrektora Rówieńskiej Obwodowej Telewizji Publicznej Petra Midrihana i rówieńskiego krajoznawcy Jarosława Kowalczyka spotkała się z Konsulem Generalnym RP w Łucku Beatą Brzywczy i wice-konsulem Elżbietą Zielińską.

Spotkanie miało miejsce w Konsulacie Generalnym RP w Łucku. Uczestnicy rozmawiali o pomysły założenia Polsko-Ukraińskiego Centrum Kulturalno-Edukacyjnego w Równem. Strona rówieńska podzieliła się swoimi planami na rok 2016. Dyrektor biblioteki Walentyna Jaroszczuk powiedziała, że w tej placówce zaplanowano przedsięwzięcia poświęcone dziedzictwu literackiemu polskich pisarzy. Szczególną uwagę w tym roku będzie obdarzona twórczość Henryka Sienkiewicza. Na lato zaplanowano organizację festiwalu na Polesiu, gdzie żył i tworzył Józef Ignacy Kraszewski. Wiele spotkań, związanych z historią Polski, zaplanowano też w Rówieńskim Muzeum Krajoznawczym. Podczas okrągłych stołów i konferencji będzie omawiana droga życiowa Tadeusza Kościuszki, Jakuba Hoffmana, Zygmunta Sierakowskiego, jubileusze których przypadają na rok 2016. Nowe projekty telewizyjne, a także już dobrze znane programy «Dom Europejski», «Tak było» czy festiwal «Kalinowe Mosty» przybliżą widzom fakty z historii i teraźniejszości polskiego narodu.

W trakcie rozmowy określono podstawowe kierunki działalności Centrum Kulturalno-Edukacyjnego. Jego działalność będzie głównie skierowana na promocję dziedzictwa kulturowego polskiego narodu, uszanowanie i uporządkowanie polskich nekropolii Rówieńskich. Centrum także będzie organizatorem wydarzeń naukowych: konferencji, spotkań, okrągłych stołów, seminariów, wykładów etc. Działalność kulturalno-edukacyjna tej organizacji przewiduje także

kształtowanie ważnych baz informacyjnych i elektronicznych zasobów informacyjnych. Patronem ośrodka zostanie znany w całym świecie rzeźbiarz Tomasz Oskar Sosnowski, który urodził się na Wołyniu.

Jarosław KOWALCZYK

Rівненська ініціатива

Ініціативна група у складі директора Рівненського краєзнавчого музею Олександра Булиги, директора Рівненської обласної універсальної наукової бібліотеки Валентини Ярошук, директора Рівненської державної телерадіокомпанії Петра Мідрігана та рівненського краєзнавця Ярослава Ковальчука зустрілася з Генеральним консулом РП у Луцьку Беатою Бживчи та віце-консулом Ельжбетою Зелінською.

Жук розповіла, що в бібліотеці має відбутися ряд заходів, присвячених літературній спадщині польських поетів і прозаїків. Особливу увагу в цьому році приділять творчості Генрика Сенкевича. Влітку має пройти фестиваль на Поліссі в місцях, де бував і творив Юзеф Ігнацій Крашевський. Немало заходів, пов'язаних із польською історією, заплановано і в Рівненському краєзнавчому музеї. Під час круглих столів та конференцій там обговорюватимуть долі таких видатних постатей, як Тадеуш Костюшко, Якуб Гоман, Зигмунт Сераковський, ювілеї яких відзначатимуть у 2016 р. Нові телевізійні проекти, а також уже добре відомі програми «Європейський дім», «Так було», фестиваль «Калинові мости» донесуть до глядачів факти з минулого та сьогодення польського народу.

У процесі розмови визначили основні напрямки роботи культурно-просвітницького центру. Його основна діяльність буде спрямована на висвітлення культурної спадщини польського народу, вшанування та впорядкування польських некropolів Рівненщини. Центр організовуватиме наукові заходи: конференції, читання, круглі столи, семінари, лекції тощо. Культурно-просвітницька діяльність центру передбачатиме також формування суспільно значущих інформаційних баз, електронних інформаційних ресурсів. Патроном центру стане всесвітньо відомий скульптор Томаш Оскар Сосновський, який народився на Волині.

Зустріч відбулася в Генеральному консульстві РП у Луцьку, її учасники обговорили питання створення Культурно-просвітницького польсько-українського центру в Рівному. Також присутні поділилися своїми планами на 2016 р. Так, директор РОНБ Валентина Яро-

Ярослав КОВАЛЬЧУК

III Konkurs Historyczny o Żołnierzach Wyklętych

Nagroda główna: **WYCIEZKA DO BRUKSELI**
informacje: www.kgpkobylka.pl; www.facebook.com/KlubGazetyPolskieKobylka

Omówili kierunki współpracy

Обговорили напрямки співпраці

Na Wydziale Psychologii Wschodnioeuropejskiego Uniwersytetu Narodowego imienia Łesi Ukrainki 20 stycznia odbyły się rozmowy z partnerami z Wyższej Szkoły Ekonomii i Innowacji w Lublinie.

Omawiane w trakcie spotkania kwestie dotyczyły wymiany doświadczeń między wykładowcami i studentami, realizacji wspólnego projektu «Podwójny dyplom» oraz udziału w Erazmus+, w konferencjach i seminariach naukowo-praktycznych.

Polską stronę na spotkaniu reprezentowali pracownicy naukowcy Wydziału Pedagogiki i Psychologii Wyższej Szkoły Ekonomii i Innowacji w Lublinie ks. dr hab. Marian Stepulak, kierownik Pracowni Psychologii Społecznej i Neuropsychologii dr Robert Porzak oraz przedstawiciel Centrum Projektów i Współpracy Międzynarodowej Anton Błażej WSEI. Rozmowę z nimi prowadzili Prorektor ds. Naukowo-Pedagogicznych, Integracji Europejskiej oraz Spraw Studenckich WUN imienia Łesi Ukrainki dr Anna Łewczuk oraz przedstawiciele Wydziału Psychologii na czele z dziekanem dr Żanną Wirną.

Inessa FILIPPOVA

На факультеті психології Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки 20 січня відбулися переговори з партнерами з Вищої школи економіки та інновацій у Любліні.

Питання, що обговорювали під час переговорів, стосувалися обміну досвідом між викладачами та студентами, реалізації спільного проекту «Подвійний диплом» та участі в програмі Еразмус+, конференціях, науково-практичних семінарах.

Польську сторону на зустрічі представляли декан факультету психології і педагогіки Вищої школи економіки та інновацій професор Мар'ян Степуляк, керівник Лабораторії суспільної психології та нейропсихології Роберт Пожак і спеціаліст Центру проектів та міжнародної співпраці цього навчального закладу Антон Блажеєв. Зі СХУ у зустрічі взяли участь проректор із науково-педагогічної роботи, євроінтеграції та роботи зі студентами Анна Левчук, представники факультету психології на чолі з деканом Жанною Вірною.

Inessa FILIPPOVA

Koncert muzyki organowej w Kiwercach

Концерт органної музики в Ківерцях

Z inicjatywy ks. Pawła Chomiaka, proboszcza parafii pw. Św. Apostołów Piotra i Pawła w Łucku 16 stycznia w parafii Miłosierdzia Bożego w Kiwercach odbył się koncert muzyki organowej w wykonaniu artystów z Łucka.

Koncert zorganizowano pod patronatem honorowym Konsula Generalnego RP w Łucku. Utwory m.in. Bacha, Schumanna i Gounoda fenomenalnie wykonali Zoja Komaruk, wybitna artystka Ukrainy oraz Roman Suchockij – organista łuckiej katedry. Pełne głębi utwory muzyczne, bogactwo dźwięków komponowanych z wielką pobożnością koncertów nie mogły pozostawić nikogo ze słuchaczy obojętnymi.

Ten pierwszy, z cyklu zapowiedzianego przez ks. kanonika, koncertów odbył się w szczególnym dniu dla kościoła katolickiego na Ukrainie. 16 stycznia bowiem doszło do odrodzenia kościoła rzymskokatolickiego na Ukrainie. W tym roku obchodzone jest 25-lecie tego wydarzenia.

Zapraszamy na kolejne koncerty. Najbliższy planowany jest na kwiecień.

luck.msz.gov.pl

З ініціативи отця Павла Хомяка, настоятеля парафії Святих Апостолів Петра і Павла в Луцьку, 16 січня у костелі Божого Милосердя у Ківерцях відбувся концерт органної музики у виконанні митців із Луцька.

Koncert організовано під почесним патронатом Генерального консула РП у Луцьку. Твори, зокрема, Баха, Шумана і Гуно талановито виконали заслужена артистка України Зоя Комарук та органіст кафедрального костелу в Луцьку Петро Сухоцький. Сповнені глибини музичні твори, багатство звуків, скомпонованих із великою побожністю концерту, не могли залишити байдужими нікого з глядачів.

Цей перший концерт із циклу, який розпочав отець Павло, відбувся в особливий день для католицької церкви в Україні. Саме 16 січня відновлено діяльність структур римо-католицької церкви. Цього року відзначають 25-річчя цієї події.

Запрошуємо на наступні концерти. Найближчий заплановано на квітень.

luck.msz.gov.pl

«Pociąg do literatury»: część druga

«Потяг до літератури»: друга частина

Zapraszamy wszystkich chętnych do udziału w konkursie fotograficzno-poetyckim «Fotografie Pana Cogito».

Konkurs stanowi drugą odsłonę projektu «Pociąg do literatury» i ma na celu popularyzację poezji Zbigniewa Herberta w oryginale i przekładach na język ukraiński.

Osoby, chcące wziąć udział w konkursie, są proszone o przesłanie jednego wiersza Zbigniewa Herberta w oryginale lub przekładzie, wraz z fotografią własnego autorstwa, inspirowaną treścią wiersza. Galeria zdjęć, którą mamy

nadzieję zgromadzić, zostanie zaprezentowana na stronie internetowej konsulatu. Spośród nadesłanych zdjęć wybierzemy trzy, których autorzy otrzymają nagrody książkowe.

Fotografie w formie elektronicznej, wraz z tekstem wybranego wiersza, oraz danymi autora, należy przysyłać na adres elzbieta.zielinska@msz.gov.pl do 1 lutego 2016 r.

luck.msz.gov.pl

Запрошуємо всіх охочих взяти участь у фотографічно-поетичному конкурсі «Фотографії пана Когіто».

Konkurs – druga część projektu «Потяг до літератури», яка має на меті популяризацію поезії Збігнева Герберта в оригіналі та перекладах українською мовою.

Просимо всіх зацікавлених надіслати один вірш Збігнева Герберта в оригіналі або перекладі разом із фотографією власного авторства, на створення якої надихнув зміст твору. Галерею фотографій, яку плануємо створити,

буде представлено на сайті консульства. З отриманих фотографій буде відібрано три, автори яких отримають книжкові нагороди.

Фотографії в електронній формі разом із текстом обраного вірша та даними автора необхідно надіслати до 1 лютого 2016 р. на адресу: elzbieta.zielinska@msz.gov.pl.

luck.msz.gov.pl

Ocaleni od zapomnienia: polskie antysowieckie podziemie

Повернуті із забуття: польське антирадянське підпілля

We wrześniu 1939 r. na terenie okupowanej Polski zaczęły pojawiać się podziemne organizacje wojskowe. Działały one w Równem, Dubnie, Zdołbunowie, Łucku, Kowlu, a także w innych miejscowościach Wołynia.

Niezależnie od innych, w Równem działała jedna z młodzieżowych organizacji, która w dokumentach NKWD została wpisana pod dwoma różnymi nazwami – **Sokół i Legion Niepodległości Polski**. Na jej czele stał T. Stańczyk. Nie posiadał on doświadczenia w prowadzeniu prac konspiracyjnych, więc za pośrednictwem T. Sienkiewicza, starał się nawiązać kontakty z J. Jaźwińskim, aby uzyskać praktyczne wskazówki do dalszej działalności. Podczas spotkania ten dowiedział się, że organizacja liczy 25 osób i posiada arsenał broni: dwa tuziny karabinów zakopano w lesie Sosonki przy trasie korzeckiej, 9 rewolwerów, 5 bomb i 24 granaty schowano w Grabniku, a 5 karabinów maszynowych – na terenie gimnazjum. O tej organizacji wiedział też ksiądz S. Zientara. Polecił on J. Widawskiemu jej członków jako ewentualnych kandydatów w szeregi lokalnego ośrodka ZWZ-1 (Związku Walki Zbrojnej) w Równem.

Angażowanie polskiej młodzieży w podziemie antysowieckie zainicjował nauczyciel szkoły nr 1 w Dubnie F. Sęczkowski, członek Polskiej Organizacji Wojskowej (POW). Wiedząc od innych jej uczestników o organizowaniu ruchu podziemnego na całym terenie wschodnim, w tym też w Dubnie, postanowił włączyć do walki uczniów klas VII – X. Aby podnieść w nich morale, 11 listopada F. Sęczkowski w szkolnej pracowni artystycznej zorganizował obchody Dnia Niepodległości Polski. Jego zdaniem, uczniowie mogli być łącznikami między organizacjami podziemnymi, zdobywać amunicję i broń.

Trzonem polskiego podziemia w Dubnie, zorientowanego na warszawski zarząd ZWZ, stali się byli uczniowie szkoły handlowej – członkowie Partii Narodowej. Jednak, jak podkreślał W. Andruszko – jeden z uczestników grupy konspiracyjnej, po założeniu ośrodka w październiku 1939 r. ich działania nie miały konkretnego celu, a były raczej demonstracją odrzucenia nowego systemu państwowego, która polegała na rozpowszechnianiu ulotek i prowadzeniu agitacji antysowieckiej.

Członkowie Związku Młodzieży Wiejskiej Z. Rumel, L. Kowal, J. Sułkowska, T. Trautman, P. Zaleski i in. uważali, że rządy sowieckie nie przetrwają. Zaleski m.in. twierdził: «Podczas polsko-niemieckiej wojny brałem aktywny udział w obronie Warszawy w stopniu młodszego sierżanta (...). Porażka Polski w wojnie z Niemcami i upadek państwa polskiego stały się dla mnie bardzo bolesnym ciosem, jednak uważałem to zjawisko za tymczasowe (...). Władze sowieckie na terenie Ukrainy Zachodniej i Białorusi Zachodniej również uważałem za przejściowe. Moim zdaniem wszystko zależało od wyników konfrontacji między Anglią, Francją i Niemcami. Pod wpływem tych nastrojów pragnąłem kontynuacji walki o niepodległość Polski, jednak nie wiedziałem, jak to konkretnie zrealizować».

Aktywiści mieszkali w różnych miastach (Dubno, Łuck, Krzemieniec, Sarny), musieli więc umawiać się na spotkania, które najczęściej odbywały się w Dubnie, w domu T. Trautmana, pod adresem Zabramie 4. Właśnie tu zapadła decyzja o rozpoczęciu działalności podziemnej. Jednocześnie grupa młodzieżowa doszła do wniosku o konieczności powstrzymania się od jakichkolwiek aktywnych działań przeciw władzom sowieckim, które mogłyby doprowadzić do niepożądanych strat, a tym samym udaremnienia powstania, o którym krążyły pogłoski po wszystkich terenach zachodnioukraińskich.

Zakładano, że w Warszawie będzie znajdował się zarząd, który będzie kierował

całym podziemiem i od którego można będzie uzyskiwać szczegółowe wytyczne co do dalszej działalności. Dlatego w celu koordynacji działań, podjęto decyzję o nawiązaniu kontaktu z przedstawicielami polskiego rządu w stolicy (młodzież nie posiadała informacji o lokalizacji Rządu RP). W styczniu 1940 r. Z. Rumel i P. Zaleski udali się do Warszawy. Podróż nie powiodła się, ponieważ obaj odmrozili kończyny i musieli wrócić. W celu nawiązania kontaktów z podziemiem w tym samym czasie do Warszawy jeździł brat Z. Rumla, Bronisław, ale jego wysiłki też nie przyniosły sukcesu. Udało mu się jednak dostać i przemyścić przez granicę kilkadziesiąt ulotek wydanych przez polski rząd we Francji, w których wzywano, aby nie tracić nadziei na odnowienie Polski, ponieważ walka o jej niepodległość jeszcze trwała. Miejscowa młodzież rozpowszechniała ulotki w obwodach rówieńskim i wołyńskim. Głównym łącznikiem w nawiązaniu kontaktów między grupą dubieńską a przedstawicielem centrum warszawskiego był mieszkaniec Równego A. Hermaszewski. On zawiadomił członków podziemnego ośrodka o przybyciu do Równego T. Majewskiego i J. Bronikowskiego – przedstawicieli warszawskiej komendy głównej ZWZ-2. Niebawem członkom grupy młodzieżowej zaproponowano dołączenie do tej organizacji.

Kolejna grupa – filia Związku Obrońców Niepodległości Ojczyzny, z czasem zamienionego na Związek Wyzwolenia Ojczyzny (ZWO), powstała na początku grudnia 1939 r. we wsi Janowa Dolina. Założycielem tej formacji był nauczyciel M. Zarębski, który w listopadzie tego roku przebywając we Lwowie, otrzymał propozycję wstąpienia do podziemia i założenia ośrodka ZWO w powiecie kostopolskim. Agitując młodzież, przyszłych członków organizacji, opowiadał, że we Francji przebywa rząd polski na emigracji, który tworzy legiony i prowadzi negocjacje z innymi państwami o odzyskaniu przez Polskę niepodległości. Szczególną uwagę M. Zarębski zwracał na to, że Polacy uczestniczący w tajnej organizacji i walczący przeciw okupantom sowieckim, będą hojnie wynagrodzeni, uzyskają stanowiska i przywileje. W aktach śledztwa dotyczących M. Zarębskiego są wiadomości o tym, że założony przez niego ośrodek kontaktował się z lwowskim zarządem ZWO i otrzymywał instrukcje dotyczące koordynacji działań przez byłego kierownika Związku Strzelców w powiecie kostopolskim K. Zajęca, który po nadejściu władz bolszewickich mieszkał we Lwowie. Co miesiąc M. Zarębski

U wermesni 1939 p. na teritoriji okupovanoj Poljschi počali utvorywatisja підпільні військові організації. Діяли вони, зокрема, і в Рівному, Дубні, Здолбунові, Луцьку, Ковелі та інших населених пунктах Волині.

це явище тимчасовим (...). Радянську владу на території Західної України і Західної Білорусії я також вважав владою тимчасовою, залежною від результатів протистояння між Англією, Францією і Німеччиною. Через такі настрої я мав бажання продовжувати боротьбу за незалежність Польщі, але не знав, як це конкретно здійснити».

Оскільки активісти перебували в різних місцях (Дубно, Луцьк, Кременець, Сарни), їм довелося домовлятися про зустрічі, які найчастіше відбувалися у Дубні в будинку Т. Траутмана за адресою Забрам'я, 4. Саме там і було прийнято рішення про початок підпільної діяльності. Водночас молодіжна група прийшла до висновку про необхідність стримування будь-яких активних дій проти радянської влади, які могли привести до небажаних втрат і таким чином зірвати повномасштабне повстання, чутки про яке ширилися у всіх західноукраїнських землях.

Передбачалося, що у Варшаві існує центр, який керує усім підпіллям і від якого можна отримати детальні вказівки щодо налагодження діяльності. Тому для координування дій було прийнято рішення встановити контакт із представниками польського уряду у столиці (молодь була позбавлена інформації стосовно того, де знаходився уряд). У січні 1940 р. туди вирушили З. Румель і П. Залеський. Поїздка виявилася невдалою, оскільки обоє обморозили кінцівки й були змушені повернутися. Для встановлення контактів із підпіллям тоді ж до Варшави їздив брат З. Румеля – Броніслав. Але і його зусилля не увінчалися успіхом. Правда, йому вдалося дістати й перенести через кордон кілька десятків виданих польським урядом у Франції листівок із закликом не втрачати надії на відновлення Польщі, позаяк боротьба за її незалежність ще тривала. Місцева молодь поширювала листівки у Рівненській і Волинській областях. Ключовою ланкою у встановленні зв'язку між дубенською групою і представником варшавського центру став рівнянин А. Гермашевський. Він повідомив членів підпільного осередку про приїзд у Рівне Т. Маєвського та Є. Броніковського – представників варшавської Головної коменди СЗБ-2. Згодом членам молодіжної групи було запропоновано приєднатися до цієї організації.

Ще одне угруповання – філія Союзу захисників незалежності Батьківщини, згодом переймене на Союз визволення Батьківщини (СВБ), виникло на початку грудня 1939 р. у селі Янова Долина. Ініціатором його створення став учитель М. Зарембський, який у листопаді того ж року, перебуваючи у Львові, отримав пропозицію приєднатися до підпілля й організувати осередок СВБ у Костопільському повіті. Агітуючи молодь вступати до осередку, він розповідав, що у Франції функціонує еміграційний уряд, який формує військові легіони та веде перемовини з іншими державами про відновлення Польщі. Особливу увагу М. Зарембський акцентував на тому, що поляки, які візьмуть участь у таємній організації та боротимуться проти радянських окупантів, будуть згодом щедро нагороджені, отримають посади та привілеї. В архівно-слідчій справі на М. Зарембського наявні відомості, що створений ним осередок тримав зв'язок із львівським керівним центром СВБ і отримував інструкції щодо координації дій через колишнього керівника «Союзу стрільців» Костопільського повіту К. Зайонца, який після приходу більшовицької влади мешкав у Львові. Щомісяця М. Зарембський зустрічався з К. Зайонцом, якому звітував про налагодження антирадянського руху. Під час одного з та-

Незалежно від інших, у Рівному діяла одна із молодіжних організацій, яка в документах НКВС фігурує під двома назвами: «Сокіл» і «Легіон незалежності Польщі». Її очолював Т. Станчик. Не маючи досвіду проведення конспіративної роботи, він, за посередництва Т. Сенкевича, намагався встановити контакти з Я. Язвінським для отримання практичних порад. Під час зустрічі останній з'ясував, що організація нараховувала 25 осіб і володіла певним арсеналом зброї. Так, два десятки гвинтівок було закопано в лісовому масиві «Сосонки» в напрямку корецького шосе, 9 револьверів, 5 бомб і 24 гранати заховано на «Габнику», а 5 станкових кулеметів – у районі осадницької гімназії. Про цю організацію було відомо і ксьондзу С. Зентарі. Її членів він запропонував Ю. Відавському як можливих кандидатів для поповнення місцевого осередку СЗБ-1 у Рівному.

Із власної ініціативи за гуртування польської молоді взявся вчитель Дубенської школи № 1 Ф. Сенчковський, член Польської Організації Військової (ПОВ). Знаючи від інших її учасників про налагодження підпільного руху у всіх східних землях, зокрема в Дубні, він вирішив залучити до боротьби учнів сьомих-десятих класів. Щоб відновити в них патріотичний дух, 11 листопада Ф. Сенчковський таємно організував у приміщенні шкільної художньої майстерні відзначення Дня Незалежності Польщі. На думку вчителя, учнівська молодь могла прислужитися для здійснення зв'язку між підпільними організаціями та для збору боєприпасів і зброї.

Ядром польського підпілля в Дубні, яке орієнтувалося на варшавський керівний центр СЗБ, стали колишні учні торгівельної школи – члени Народної партії. Однак, як вказав В. Андрушко, один із учасників конспіративної групи, після згуртування в жовтні 1939 р. їхні дії не мали конкретної мети, а були, скоріше, демонстрацією неприйняття нового державно-політичного устрою шляхом розповсюдження листівок та проведення антирадянської агітації.

Не вважали радянську владу постійною і колишні члени Союзу сільської молоді З. Румель, Л. Коваль, Я. Сулковська, Т. Траутман, П. Залеський та ін. Так, останній стверджував: «Під час польсько-німецької війни я брав активну участь в обороні Варшави у званні молодшого сержанта (...). Порушення Польщі у війні з німцями і розпад польської держави я сприйняв дуже болісно, вважаючи

мiał spotkania z K. Zającem, któremu meldował o organizacji ruchu antysowieckiego. W czasie jednej z takich wizyt, w lutym 1940 r. poznał P. Marcyniaka («Emila»), który od stycznia do kwietnia 1940 r. zarządzał prowincją ZWZ–1, do której należały tereny Wołynia.

Pod koniec stycznia 1940 r. w Janowej Dolinie zaczęły się pierwsze aresztowania członków ZWO. W związku z tym, jego zarząd polecił wszystkim uczestnikom podziemia ściśle przestrzeganie konspiracji na pewien czas zaniechać propagandy antysowieckiej w środowisku Polaków.

Równolegle z organizacją podziemną w Janowej Dolinie, dwa konspiracyjne ośrodki powstały w Kostopolu: pierwszy pod przewodnictwem nauczyciela B. Terleckiego, związany był z ZWZ–1 prowadzonym przez K. Jaźwińskiego; drugi założony przez Wiśniewskiego, Szczecińskiego, Szlachcica i pięciu braci Lasotów, miał bezpośrednie kontakty z oddziałem ZWO, na czele którego stał M. Zarębski. Wszystkie te grupy faktycznie podlegały decyzjom lwowskiego zarządu ZWZ–1. W dniu 8 marca 1940 r., na spotkaniu z S. Bronieckim K. Jaźwiński zaproponował mu spotkanie z M. Zarębskim i B. Terleckim oraz podjęcie wspólnej decyzji co do tego, kto z nich będzie zarządzał kostopolskim oddziałem ZWO.

Wśród wszystkich organizacji podziemnych działających na terenie Równiejszczyzny najbardziej liczną był ZWZ. Mimo wielokrotnych prób zjednoczenia, tutaj równolegle istniały dwa jego odłamy: ZWZ–1 pod przewodnictwem lwowskiego zarządu i ZWZ–2 z zarządem w Warszawie.

Działalność ZWZ–1 na terenie Równiejszczyzny rozwijała się od połowy lutego 1940 r. Według K. Jaźwińskiego, przedstawiciel lwowskiego ośrodka pod pseudonimem «Toma» w czasie spotkania zaproponował mu stanąć na czele ośrodka ZWZ w Równem do przybycia stałego kierownika ze Lwowa. Zgadzając się na tę propozycję, K. Jaźwiński od razu odwiedził mieszkanie przy ulicy Kościuszki, gdzie się zatrzymał «Toma» i przedstawił mu swojego zastępcę rotmistrza G. Krugera. Następnie nowo mianowani przywódcy rówiejskiego ośrodka ZWZ–1 po raz pierwszy usłyszeli o strukturze i celach organizacji. Dla nawiązania kontaktów K. Jaźwiński otrzymał hasło «Pozdrowienia od Toma». Jego pierwsze zadanie polegało na wybraniu do zarządu pięciu zaufanych osób. Po wizycie w Równem «Toma» miał odwiedzić Sarny, Kowel i Włodzimierz Wołyński w celu założenia tam zarządów lokalnych. K. Jaźwiński zaczął namawiać S. Soczyńskiego i J. Kopczyńskiego do udziału w organizacji.

Nieco inną wersję powstania ośrodka podziemnego ZWZ–1 w Równem podał J. Widawski. Twierdził, że w styczniu 1940 r. do miasta przyjeżdżał przedstawiciel lwowskiego zarządu «Molot» (najprawdopodobniej, W. Mołotkowski) i właśnie dzięki niemu został zwerbowany K. Jaźwiński. Po swoim areszcie J. Widawski zapewniał funkcjonariuszy NKWD, że nie znał żadnej osoby w podziemiu pod pseudonimem «Toma».

Następne spotkanie K. Jaźwińskiego z przedstawicielem ze Lwowa odbyło się 22 lutego, kiedy do Równego przybył J. Widawski. Miał on za zadanie założenie tu Wołyńskiego Centrum Okręgowego ZWZ–1, któremu miały podlegać wszystkie ośrodki organizacji w obwodach rówiejskim i wołyńskim. Jako były mieszkaniec Równego, w odróżnieniu od T. Majewskiego, znał osobiście wielu lokalnych mieszkańców i dobrze się orientował, jakie mają sympatie polityczne i kim są z zawodu. J. Widawski nawiązał kontakt z K. Jaźwińskim i osobiście odebrał przysięgę od pięciu nowych członków, wybraawszy każdemu z nich pseudonim w celu ścisłej konspiracji (K. Jaźwiński – «Blaks», J. Jaźwiński – «Henryk», G. Kruger – «Stary Wojtek», J. Kopczyński – «Maryś»). W następnych dniach spotkał się z każdym z nich, udzielił głównych informacji o funkcjonowaniu ZWZ i polecił wciągać do organizacji nowych członków. Podczas jego odwiedzin K. Jaźwińskiemu zgłoszono adresy i hasła dostępu do konspiracyjnych mieszkań we Lwowie i wydano 2 tys. sowieckich rubli na cele organizacyjne: podróże w sprawach podziemia i pomoc materialną członkom ZWZ, którzy mieli problemy. G. Kruger miał przygotować i zaangażować osoby, które mogłyby stanąć na czele wywiadu i dostaw, te z kolei miały wybrać ludzi do pracy w oddziałach. Wykonując zlecenia J. Widawskiego, G. Kruger zaangażował w działalność podziemną swoich byłych kolegów – pracowników poczty: S. Egerta i A. Dubasiewicza. S. Egert został pomocnikiem G. Krugera. Ponieważ Kruger był osadnikiem i przewidywał swój areszt, ignorując zasady, przekazał S. Egertowi imię komendanta obwodu i zlecił bezzwłoczne poinformowanie K. Jaźwińskiego

w przypadku jego zatrzymania. Po wstąpieniu do organizacji S. Egert wybrał sobie pseudonim «Szpak». Podobnie jak G. Kruger, korzystał ze swego starego pseudonimu, którym posługiwał się w czasie przebywania w POW. 13–14 marca 1940 r. Kruger zaangażował do działalności w organizacji i wybrał na kierownika wywiadu emeryta A. Dubasiewicza, argumentując swój wybór tym, że ten miał wolny czas i kontakty. A. Dubasiewicz otrzymał zadanie, aby dowiedzieć się, gdzie można dostać broń. Dział dostawy został zlecony A. Wirbsowski, mimo że ten zrezygnował z przysięgi na rzecz ZWZ i nie miał pseudonimu. Polecono mu zbieranie informacji o lokalizacji magazynów spożywczych i amunicji na terenie Równego oraz stworzenie grupy składającej się z pięciu zaufanych osób.

Do 20 marca 1940 r. K. Jaźwiński miał zebrać wiadomości o liczbie członków organizacji i przekazać sprawozdanie J. Widawskiemu przez kuriera ze Lwowa przy pomocy hasła «Pozdrowienia od Wita». Wszyscy kurierzy, którzy w sprawach organizacji przyjeżdżali do Równego, zatrzymywali się w mieszkaniu J. Jaźwińskiego, a ten załatwiał im kontakt z bratem – K. Jaźwińskim. Ten schemat był używany w celu konspiracji, ponieważ K. Jaźwiński mieszkał w sąsiedztwie z funkcjonariuszem obwodowego komitetu wykonawczego.

Działalność ZWZ–2 na Równiejszczyźnie zaczęła się po przybyciu do Równego T. Majewskiego. Posiadając adresy we Lwowie, Równem, Łucku, Włodzimierzu Wołyńskim i Białymstoku, z hasłami niezbędnymi do nawiązywania kontaktów, komendant spotkał się z działaczami podziemia, m.in. z Sierakowskim i Kazimierzczakiem we Włodzimierzu Wołyńskim, a w Łucku z Możeckim. Za pomocą hasła «Brzoza 5–10–20» skontaktował się z M. Sementowską, która mieszkała we Lwowie i przez kuriera I. Czetewińskiego («Roman») pomogła T. Majewskiemu spotkać się z działaczem lokalnego podziemia – A. Niewierskim («Adolfem»). Ten skontaktował T. Majewskiego z pułkownikiem J. Sokołowskim – przewodniczącym jednej z podziemnych organizacji we Lwowie. W prywatnej rozmowie z pułkownikiem T. Majewski obiecał, że skontaktuje się z Warszawą, aby odebrać polecenia dotyczące podporządkowania wołyńskiej organizacji siedzibie podziemia we Lwowie. Dostał też listę hasel i adresów do nawiązania kontaktów z istniejącymi organizacjami podziemnymi w Dubnie, Krzemieńcu, Zdobunowie, Równem, Łucku, Kowlu, Kostopolu i in.

Równolegle z ZWZ–2 od stycznia 1940 r. na Równiejszczyźnie działał jeden z odłamów tej organizacji – Szare Szeregi, podlegający lwowskiemu zarządowi, na czele którego stał major Z. Dobrowolski, który był jednocześnie szefem sztabu Szarych Szeregów. Grupa opierała się głównie na byłych uczestnikach harcerek organizacji młodzieżowej. Ta antysowiecka organizacja powstała w kilku miejscowościach powiatu zdobunowskiego pod przewodnictwem nauczyciela S. Bąka – zgodnie z rozkazem sztabu we Lwowie. Zajmowała się głównie przygotowaniem i realizacją dywersji, które dotyczyły przede wszystkim środków komunikacji. W tym celu tworzone specjalne grupy, którymi zarządzał oddział wywiadu na czele z nauczycielem ze wsi Zdobłbica A. Łukarzewskim. W chwili założenia Szarych Szeregów był on już agentem Zdobunowskiego Oddziału Rejonowego NKWD. Po likwidacji podziemia oskarżono go o to, że ukrył przed władzami sowieckimi informację o działalności przeciwko nim. Funkcje łącznika z Szarymi Szeregami pełnił Sokołowski, który przyjeżdżał do Lwowa z polecenia S. Bąka. Wiadomo, że w pierwszych dniach maja 1940 r. T. Majewski osobiście odwiedził Zdobunów, gdzie w mieszkaniu Sokołowskiego w obecności S. Bąka postanowiono w oparciu o Szare Szeregi założyć ośrodek ZWZ–2. Podczas tego spotkania kilku członków nowo utworzonego ośrodka złożyło przysięgę. Mianując Bąka kierownikiem tej organizacji T. Majewski zlecił mu obliczenie wszystkich strategicznych obiektów i zaplecza technicznego (mosty, koleje, stacje itp.), gdzie w przyszłości dałoby się przeprowadzić akcje sabotażowe.

Tak więc, od razu po wkroczeniu Armii Czerwonej na tereny Ukrainy Zachodniej, w środowisku polskich organizacji społecznych, zawodowych i wojskowych powstały izolowane struktury konspiracyjne pod dowództwem lokalnych działaczy, celem których było przeciwdziałanie sowieckiej okupacji. Jednakże można stwierdzić, że ich działalność na pierwszym etapie funkcjonowania była mało skuteczna, ponieważ wymagała centralnego zarządzania i zjednoczenia we wspólnym celu. **(Początek w nr 1 z dnia 14 stycznia 2016 r.).**

Tetiana SAMSONIUK

kich wizyt w lutym 1940 r. він познайомився з П. Марциняком («Еміль»), котрий у січні-квітні 1940 р. здійснював керівництво провінцією СЗБ–1, до якої входила територія Волині.

У кінці січня 1940 р. у Яновій Долині розпочалися перші арешти членів СЗБ. У зв'язку з цим його керівництво радило всім учасникам підпілля дотримуватися суворої конспірації й на деякий час припинити антирадянську пропаганду серед поляків.

Одночасно з підпільною групою в Яновій Долині два конспіративні осередки утворилися в Костополі: перший, під керівництвом вчителя Б. Терлецького, був пов'язаний із СЗБ–1, керованим К. Язвінським; другий, ініційований Вишневським, Щетинським, Шляхтичем і п'ятьма братами Лясотами, мав безпосередній зв'язок із філією СЗБ, очолюваною М. Зарембським. Оскільки всі три групи фактично керувалися розпорядженнями львівського керівного центру СЗБ–1, 8 березня 1940 р., на зустрічі зі С. Бронечем, К. Язвінський запропонував йому побачитися з М. Зарембським та Б. Терлецьким і визначити, хто з них очолить Костопільський район СЗБ.

Із поміж усіх конспіративних організацій, що діяли на Рівненщині, найчисельнішим був СЗБ. Попри неодноразові спроби об'єднання, там паралельно існували дві його гілки: СЗБ–1 із керівним центром у Львові та СЗБ–2 з керівним штабом у Варшаві.

Діяльність СЗБ–1 на території Рівненщини розгорнулася в середині лютого 1940 р. За словами К. Язвінського, представник львівського центру під псевдонімом «Томас» під час зустрічі запропонував йому очолити осередок СЗБ у Рівному до приїзду постійного керівника зі Львова. Погодившись на таку пропозицію, К. Язвінський відразу відвідав квартиру на вулиці Костюшка, де зузупинився «Томас», і представив йому свого заступника ротмістра Г. Крюгера. Тоді ж новопризначені очільники рівненського осередку СЗБ–1 вперше дізналися про структуру й мету організації. К. Язвінський отримав пароль «Вітання від Тома» для встановлення зв'язку та перше завдання – підібрати надійних осіб для керівної п'ятірки. Після візиту до Рівного «Томас» мав відвідати Сарни, Ковель і Володимир-Волинський для створення там керівних організаційних ланок. У проміжку між візитами представників львівського підпілля К. Язвінський провів підготовче вербування С. Сочинського і Я. Копчинського.

Дещо іншу версію заснування підпільного осередку СЗБ–1 у Рівному виклав Ю. Відавський. Він стверджував, що в січні 1940 р. до міста приїздив представник львівського керівного центру «Молот» (очевидно, В. Молотковський) і саме він здійснив попереднє вербування К. Язвінського. Причому після свого арешту Ю. Відавський запевняв енкаведистів, що не знав жодної особи в підпільній організації з псевдонімом «Томас».

Наступна зустріч К. Язвінського з представником Львова відбулася 22 лютого, коли до Рівного прибув Ю. Відавський. Перед останнім стояло завдання створити Волинський окружний центр СЗБ–1, якому б мали підпорядковуватися всі осередки організації в Рівненській і Волинській областях. Як колишній мешканець Рівного, він, на відміну від Т. Маєвського, знав багатьох місцевих жителів особисто й добре орієнтувався в їхній політичній і професійній приналежності. Ю. Відавський зв'язався з К. Язвінським і особисто привів до присяги нових членів керівної п'ятірки, присвоївши кожному з них псевдо з метою суворої конспірації (К. Язвінський – «Блякс», Я. Язвінський – «Генріх», Г. Крюгер – «Старий Войтек», Я. Копчинський – «Марись»). У наступні дні він, зустрівшись із кожним, надав основну інформацію про функціонування СЗБ, поставивши завдання підбирати та вербувати нових його членів. Під час цього візиту К. Язвінському повідомили адреси й паролі на явочні квартири у Львові та видали 2 тис. радянських рублів для організаційних витрат: поїздок у справах підпілля та на матеріальну допомогу членам СЗБ, які перебували у скрутному становищі. Г. Крюгер мав підготувати й завербувати осіб, здатних очолити відділи розвідки та постачання, а ті повинні були підібрати людей для роботи в цих відділах. Виконуючи вказівки Ю. Відавського, Г. Крюгер залучив до підпільної діяльності своїх колишніх колег – працівників пошти С. Егерта й О. Дубасевича. Першого було призначено помічником Г. Крюгера. Оскільки Г. Крюгер був осадником і з дня на день очікував арешту, ігноруючи правила, він повідомив С. Егерту ім'я команданта обводу та наказав негайно сповістити К. Язвінського на випадок ув'язнення. Після вступу до організації С. Егерт обрав собі

псевдо «Шпак». Як і Г. Крюгер, він скористався своїм старим псевдонімом із часів перебування у ПОВ. 13–14 березня 1940 р. Г. Крюгер завербував і призначив керівником розвідділу пенсіонера О. Дубасевича, аргументувавши свій вибір тим, що він мав вільний час і зв'язки. О. Дубасевич отримав завдання з'ясувати, де можна роздобути зброю. Відділ постачання доручили очолити О. Вірбу, незважаючи на те, що він відмовився присягати на вірність СЗБ і залишився без псевдо. Йому доручили зібрати відомості про місця розташування складів продуктів, зброї та боєприпасів на території Рівного, а також створити п'ятірку з надійних осіб.

До 20 березня 1940 р. К. Язвінський мав зібрати відомості від керівного осередку про кількість завербованих осіб і передати звіт Ю. Відавському через кур'єра зі Львова, користуючись паролем «Вітання від Віта». Зазначимо, що всі кур'єри, які у справах організації відвідували Рівне, зупинялися на квартирі Я. Язвінського, а той вже організовував ім контакт із братом – К. Язвінським. Таку схему було розроблено з метою конспірації, оскільки К. Язвінський жив по сусідству зі співробітником облвиконкому.

Діяльність СЗБ–2 на Рівненщині фактично розпочалася після приїзду до Рівного Т. Маєвського. Маючи на руках низку адрес у Львові, Рівному, Луцьку, Володимирі-Волинському й Білостоці з необхідними паролями для налагодження зв'язку, комендант вийшов на активістів підпільного руху, зокрема на Сераковського і Каземірчука у Володимирі-Волинському та на Можецького в Луцьку. Через пароль «Бжоза 5–10–20» він налагодив контакт із М. Сементовською, яка мешкала у Львові, а та через кур'єра І. Четевінського («Роман») вивела Т. Маєвського на одного з активістів місцевого підпілля – А. Неверовського («Адольф»). Останній став ланкою, що пов'язала Т. Маєвського з полковником Я. Соколовським – керівником одного з підпільних об'єднань у Львові. У приватній бесіді з полковником Т. Маєвський пообіцяв зв'язатися з Варшавою й дістати конкретні вказівки з підпорядкування волинської організації підпільному центру у Львові та отримав список паролів і адрес для встановлення зв'язку з наявним підпіллям у Дубні, Кременці, Здобуніві, Рівному, Луцьку, Ковелі, Костополі та ін.

Паралельно із СЗБ–2 із січня 1940 р. на Рівненщині діяла одна з його гілок під назвою «Сірі шеренги», підпорядкована львівському центру, керованому майором З. Добровольським, який одночасно очолював і штаб «Сірих шеренг». Основу дійсних осередків становили колишні учасники молодіжної організації «Харцери». За наказом львівського центру така антирадянська організація виникла в кількох населених пунктах Здобунівського повіту під керівництвом вчителя С. Бонка. За його словами, вона приділяла значну увагу питанню підготовки та здійснення диверсій, головним чином на транспорті. Для цього формувалися спеціальні групи, якими керував відділ розвідки, очолюваний вчителем із села Здовбиця А. Лукаржевським. Він на момент створення «Сірих шеренг» вже був завербований як агент Здобунівського райвідділу НКВС. Після ліквідації підпільного осередку його звинуватили в тому, що він приховав від органів інформацію про свою антирадянську діяльність. Функції зв'язкового зі львівськими «Сірими шеренгами» виконував Соколовський, який виїжджав до міста Лева за дорученнями С. Бонка. Відомо, що на початку травня 1940 р. Т. Маєвський особисто відвідав Здобунів, де на квартирі Соколовського в присутності С. Бонка було вирішено на базі «Сірих шеренг» створити осередок СЗБ–2. Під час цього візиту Т. Маєвський прийняв присягу в кількох членів новоствореного осередку. Залишивши С. Бонка виконувати функції керівника, Т. Маєвський доручив йому взяти на облік усі стратегічні об'єкти та технічні споруди (мости, залізничні колії, станції та ін.), де в майбутньому можна було б здійснити диверсійні акти.

Отже, відразу після вторгнення Червоної армії на територію Західної України в середовищі польських громадянських, професійних та військових організацій утворилися ізольовані конспіративні структури, керовані місцевими активістами, головною метою яких було протидіяти радянському окупаційному режимові. Однак можна констатувати, що їхня діяльність на першому етапі функціонування характеризувалася низькою ефективністю, зумовленою потребою централізованого управління й об'єднання зусиль усіх наявних нелегальних організацій. **(Закінчення. Початок у № 1 від 14 січня 2016 р.).**

Тетяна САМСОНІУК

Jasełka w Dubnie

Вертеп у Дубні

16 stycznia w kościele Jana Nepomucena w Dubnie wystawiono Jasełka, przygotowane przez uczniów szkoły języka polskiego, działającej przy Towarzystwie Kultury Polskiej w Dubnie.

16 січня в костелі Святого Яна Непомука в Дубні відбувся вертеп, який підготували учні школи польської мови, що діє при Товаристві польської культури у Дубні.

Grupa dzieci i dorosłych, przygotowywała się do występu podczas lekcji języka polskiego. Wszyscy wykazali się aktorskim kunsztem i odwagą, prezentując zarazem efekty kilkumiesięcznej nauki języka.

Dzięki reżyserskim zdolnościom Mieczysława Łazuka, licznie zgromadzona publiczność mogła podziwiać profesjonalnie przygotowany spektakl. Wspaniała oprawa muzyczna sprawiła, że wszystkim obecnym udzielił się świąteczny nastrój.

Група дітей і дорослих готувалася до вертепу на заняттях із польської мови. Всі учасники дійства продемонстрували акторську майстерність та відвагу, представляючи при цьому результати кількомісячного вивчення мови.

Завдяки режисерським здібностям Мечислава Лазука численні глядачі могли насолоджуватися професійною постановкою спектаклю. Прекрасний музичний супровід подарував усім присутнім святковий настрій.

luck.msz.gov.pl
Foto: Elżbieta ZIELIŃSKA

luck.msz.gov.pl
Фото: Ельжбета ЗЕЛІНСЬКА

Dziękujemy ludziom dobrej woli

Okres Bożego Narodzenia to czas radości, rodzinnego ciepła i przyjaźni. Doświadczamy tych emocji zarówno od bliskich, jak i od ludzi nam nieznanych. Czekamy na nowe przeżycia, bo to one dodają nam sił do pracy i pomagają realizować swoje plany.

9 stycznia Harcerski Hufiec «Wołyń» gościł delegację z Zamojszczyzny – samorządowców, dziennikarzy, przedstawicieli organizacji pozarządowych, urzędników, przedsiębiorców i mieszkańców Zamościa. Wielką i przyjemną niespodzianką było to, że członkiem delegacji był Konsul Honorowy RP na Alasce Stanisław Borucki, który pochodzi ze Żwiartowa i przyjechał w rodzinne strony na święta.

Spotkanie opłatkowe odbyło się w Zdobunowskiej Szkole nr 5. Zespół «Bonum» zaśpiewał różne kolędy, między innymi: «Idzie kolęda», «Na wilię, na święta», «Kiedy dzieckiem jest Bóg». Potem hufcowy Aleksander Radica przedstawił prezentację multimedialną o działalności hufca. Drużna Alła Semenjuk z zuchami przygotowała specjalne jasełka misyjne w języku polskim. Opowiadały one o dobrej nowinie, którą anioł przekazał Eskimosom, Chińczykom, Indianom oraz pasterzom i o szukaniu Zbawiciela za pomocą gwiazdy betlejemskiej. Na zakończenie występu zaśpiewano «Dziś w stajence mały Jezus się narodził». Ksiądz Konrad Zalewski z parafii katedralnej w Zamościu pobłogosławił wszystkim i obecni, śpiewając «Wśród nocnej ciszy», dzielili się opłatkiem. Wideorelacje

z naszego spotkania można obejrzeć pod adresem <http://www.zamosc.tv/tv/8826-ponad-podzialami-dla-harcerzy/>.

Goście przyjechali do nas z darami. Przed wyjazdem przeprowadzili akcję zbierania rzeczy dla harcerzy. Organizatorami zbiórki byli zamojscy radni (Adam Pawlik, Marek Kudela, Adam Kutyła i Rafał Zwolak), Zespół Szkół Mundurowych w Zamościu, Stowarzyszenie «Wołyń-Pamiętamy». Dołączyli do niej także inni radni Rady Miasta Zamość (Marta Pfeifer, Wiesław Nowakowski, Szczepan Kitka), Forum Równych Szans i Praw Kobiet na Zamojszczyźnie, Stowarzyszenie «Padwa Północy» oraz inne organizacje społeczne, sponsorzy, ludzie dobrej woli.

Wiktoria RADICA

P. S.: Hufiec «Wołyń» dziękuje wszystkim ludziom dobrej woli, którzy podarowali zuchom i harcerzom odrobinę szczęścia i radości w te święta. Dziękujemy gościom z Zamojszczyzny. Ciepłe słowa wdzięczności należą również naszym przyjaciołom z Chorągwi Łódzkiej ZHP i miasta Łódź, z którymi spotykaliśmy się na początku stycznia. Bóg zapłać!

Дякуємо людям доброї волі

Період Різдвяних свят – це час радості, родинного тепла і дружби. Переживаємо ці емоції як з близькими, так і з незнайомими нам людьми. Ми з нетерпінням чекаємо нових вражень, тому що саме вони додають нам сил для роботи й допомагають реалізовувати плани.

9 січня харцерський загін «Волинь» приймав делегацію із Замостя – представників самоврядування, неурядових організацій, журналістів, чиновників, підприємців, мешканців міста й околиць. Приємним сюрпризом стало те, що членом делегації був почесний консул Польщі на Алясці Станіслав Боручський, який народився у Звяртові та приїхав на свята до рідних місць.

Оплаткова зустріч відбулася в Здобунівській загальноосвітній школі № 5. Ансамбль «Бонум» заспівав різні колядки, зокрема «Idzie kolęda», «Na wilię, na święta», «Kiedy dzieckiem jest Bóg». Командант загону Олександр Радіца представив мультимедійну презентацію про його діяльність. Інструктор Алла Семенюк разом із молодшими харцерами підготувала спеціальний місійний вертеп польською мовою. В ньому йшлося про добру новину, яку ангел передав ескімосам, китайцям, індіанцям і пастухам, а також про пошуки Спасителя за допомогою Віфлеємської зірки. Наприкінці виступу заспівали «Dziś w stajence mały Jezus się narodził». Отець Конрад Залевський із кафедральної парафії в Замості поблагословив усіх, і присутні, співаючи «Wśród nocnej ciszy», ділилися оплатком. Відеорепортаж про зу-

стріч можна подивитися за адресою: <http://www.zamosc.tv/tv/8826-ponad-podzialami-dla-harcerzy/>.

Гості приїхали з подарунками. Перед від'їздом вони провели акцію зі збору речей для харцерів. Організаторами акції були депутати міської ради Замостя (Адам Павлік, Марек Куделя, Адам Кутила й Рафал Зволяк), військовий ліцей у Замості, товариство «Волинь – пам'ятаємо». До акції долучилися також інші міські депутати Замостя (Марта Пфайфер, Веслав Новаковський, Щепан Кітка), Форум рівних можливостей та прав жінок Замостської землі, товариство «Padwa Północy», громадські організації, спонсори, люди доброї волі.

Вікторія РАДІЦА

P. S.: Загін «Волинь» висловлює вдячність усім людям доброї волі, які подарували харцерам трохи щастя й радості в ці святкові дні. Дякуємо гостям із Замостської землі. Теплі слова подяки висловлюємо також нашим друзям із Лодзької хоругви Союзу польського харцерства і міста Лодзі, з котрими ми зустрічалися на початку січня. Божого благословення!

Święto Babci i Dziadka

To niezwykły dzień, nie tylko dla dzieci, ale przede wszystkim dla babć i dziadków. Święto Babci i Dziadka to dzień pełen uśmiechów, wzruszeń, łez i radości.

23 stycznia w Towarzystwie Kultury Polskiej im. Władysława Reymonta w Równem odbyła się uroczystość z okazji Święta Babci i Dziadka. Na wstępie prezes Towarzystwa Władysław Bagiński przywitał wszystkich gości, którzy na tę uroczystość zostali zaproszeni przez dzieci. W pięknie udekorowanej sali dzieci wraz ze swoją nauczycielką Barbarą Włodarczyk przedstawiły program artystyczny. W większości były to wzruszające wiersze i piosenki okolicznościowe, związane tematycznie ze świętem.

W trakcie uroczystości babcie i dziadkowie mogli podziwiać swoje pociechy. Mali artyści z przejęciem odgrywali swoje role, a czcigodni goście

ze wzruszeniem odbierali czułe słowa, kierowane pod ich adresem. Następnie wnukowie obdarowali ukochane babcie i dziadków własnoręcznie przygotowanymi laurkami. Na koniec uroczystości dzieci zaprosiły babcie i dziadków do wspólnej zabawy i konkursów przy muzyce. Ostatnim akcentem rodzinnego święta był wspólny słodki poczęstunek.

Spotkanie upłynęło w miłej i serdecznej atmosferze. Dzieci poprzez wiersz, piosenkę i taniec, mogły wyrazić kochanym babciom i dziadkom swoje uczucia i podziękować za trud włożony w ich wychowanie.

Władysław BAGIŃSKI

Свято бабусі та дідуся

Це особливий день не лише для дітей, але, перш за все, для бабусь і дідусів. Свято бабусі та дідуся – день, сповнений усмішками, зворушенням, словами радості.

23 січня в Товаристві польської культури імені Владислава Реймонта в Рівному відбулася урочистість із нагоди Свята бабусі та дідуся. На початку голова товариства Владислав Багінський привітав усіх гостей, яких діти запросили на захід. У гарно оздобленому залі діти разом із вчителькою Барбарою Влодарчик представили мистецьку програму. Здебільшого це були зворушливі вірші та пісні, тематично пов'язані зі святом.

Протягом виступів бабусі й дідуся мали нагоду помилуватися своїми внуками. Маленькі артисти старанно грали свої ролі, а почесні гості зворушено приймали приємні слова на свою адресу. Потім внуки вручили дорогим

бабцям та дідусям виготовлені власноруч листівки. На завершення діти запросили їх до спільного відпочинку та конкурсів під музику. Останнім акордом родинного свята було частування солодощами, приготованими з цієї нагоди.

Зустріч минула у привітній родинній атмосфері. Діти віршами, піснями та танцями могли висловити свої почуття до бабусь та дідусів і подякувати за працю, яку воникладають у виховання внуків.

Владислав БАГІНСЬКИЙ

Wieczór kolęd w Krzemieńcu Вечір колядок у Кременці

17 січня в Музеї Юліуша Словацького у Кременці члени Товариства відродження польської культури й молодь, яка вивчає польську мову, зустрілися, щоб разом заспівати колядки.

17 stycznia w Muzeum Juliusza Słowackiego w Krzemieńcu członkowie Towarzystwa Odrodzenia Kultury Polskiej i młodzież ucząca się języka polskiego spotkali się, by wspólnie śpiewać kolędy.

Pomysłodawczyni Wieczoru Kolęd, pani Dorota Prażynska przygotowała ciekawy program, na który złożyły się polskie i ukraińskie kolędy i pastorałki, przeplatane wierszami o tematyce bożonarodzeniowej. Nie zabrakło informacji na temat polskich zwyczajów świątecznych. Szczególnie wzruszająco zabrzmiały pastorałki w wykonaniu najmłodszych uczestników wieczoru. Spotkanie uświetnił występ chóru Krzemienieckie Barwy.

luck.msz.gov.pl
Foto: Elżbieta ZIELIŃSKA

Ініціаторка Вечору колядок, пані Дорота Пронжинська, підготувала цікаву програму, в яку увійшли польські й українські колядки. Вони чергувалися з віршами про Різдво Христове. Не забракло інформації про польські звичаї, пов'язані зі святами. Особливо зворушливо звучали пасторалі у виконанні наймолодших учасників заходу. Зустріч прикрасив виступ хору «Кременецькі барви».

luck.msz.gov.pl
Фото: Ельжбета ЗЕЛІНСЬКА

Informacja wołyńska Волинська інформація

18 лютого о 15.00 у Палаці учнівської молоді луцький міський голова Микола Романюк звітуватиме перед громадою про роботу за 2015 р.

18 lutego o 15.00 w Pałacu Młodzieży Szkolnej mer Łucka Mykoła Romaniuk przedstawi mieszkańcom miasta sprawozdanie ze swojej działalności za 2015 rok.

З огляду на високий рівень захворюваності на грип у школах Луцька, Нововолинська, Ковеля та села Піддубці Луцького району введено карантин. Із підозрою на грип на Волині померли три дорослі особи. У однієї з них підтверджено вірус А(Н1N1).

W szkołach Łucka, Nowowołyńska, Kowla i wsi Poddubce w rejonie łuckim, ze względu na zwiększoną liczbę zachorowań na gripę wprowadzono kwantantę. Z powodu grypy na Wołyniu zmarły trzy osoby. U jednej z nich wykryto wirus A(H1N1).

У Києві відбулася презентація першого в Україні молитовника українською мовою шрифтом Брайля для незрячих. Його видали на Волині тиражем 400 примірників.

W Kijowie odbyła się prezentacja pierwszego na Ukrainie modlitewnika w języku ukraińskim dla osób niewidomych, wydrukowanego za pomocą Alfabetu Braille'a. Wydany został na Wołyniu w nakładzie 400 egzemplarzy.

У Волинському протитуберкульозному об'єднанні немає жодного ліфта. Обласне управління охорони здоров'я розробило проектно-кошторисну документацію для його встановлення. Вартість проекту, котрий передбачає також реконструкцію приміального відділення, становить понад 3 млн грн.

W Wołyńskim Szpitalu Przeciwniegruźliczym nie ma ani jednej windy. Obwodowy Zarząd Opieki Zdrowotnej opracował projekt, przewidujący jej zainstalowanie oraz remont izby przyjęć. Koszt projektu wyniesie ponad 3 mln hrywien.

У 2015 р. із доходів волинян для потреб армії сплачено 135,8 млн грн військового збору.

W 2015 r. mieszkańcy Wołynia zapłacili 135,8 mln hrywien podatku na wojsko.

Program Stypendialny Rządu RP

dla Młodych Naukowców XIV edycja rok akad. 2016/2017 dla kandydatów z: Europy Wschodniej, Rosji, krajów Azji Środkowej i Kaukazu

Stypendia będą przeznaczone na pobyt naukowy na uczelniach polskich w okresie od września 2016 r. do czerwca 2017 r.

Warunki i zakres stypendium oraz wymagania dla kandydatów:

I. KANDYDACI

1. Zainicjowany w roku 2003 «Program Stypendialny dla Młodych Naukowców» adresowany jest do kandydatów z: Białorusi, Ukrainy, Mołdawii, Rosji, Kazachstanu, Kirgistanu, Tadżykistanu, Turkmenistanu, Uzbekistanu oraz Armenii, Azerbejdżanu i Gruzji. W roku akademickim 2016/17 zostanie zrealizowana XIV edycja Programu.

2. Preferowane są kandydatury osób mogących wykazać się już pewnymi osiągnięciami naukowymi i/lub aktywnością organizacyjną, których dotychczasowa działalność daje największą możliwość wykorzystania w ich krajach zdobytej w Polsce specjalizacji w różnych dziedzinach życia naukowego i działalności społecznej.

3. Stypendia są przyznawane na realizację indywidualnych staży naukowych.

4. Każdy zakwalifikowany kandydat może otrzymać stypendium jednorazowo na określony czas i, poza nadzwyczajnymi okolicznościami, bez możliwości przedłużenia.

5. Łączny czas trwania stażu i kursu językowego wynosi 10 miesięcy, istnieje możliwość przedłużenia pobytu na dodatkowy miesiąc, lipiec 2017 r., jeśli koordynator programu, w porozumieniu z tutorem, wystąpi o takie przedłużenie. Może to nastąpić jedynie w przypadku spełnienia wszystkich naukowych warunków stypendium, w tym obrony pracy dyplomowej na ocenę co najmniej dobrą oraz udziału w programach naukowych odbywających się w lipcu. Ewentualne dodatkowe stypendium zakończy się 31 lipca 2017 r.

6. Realizacja programu dla osób z zadowalającą znajomością języka polskiego rozpocznie się 1 września 2016 r. Kursem Przygotowawczym, prowadzonym na Uniwersytecie Warszawskim, obejmującym wykłady ogólne oraz uzupełniający kurs języka polskiego.

7. W wypadku stypendystów przyjętych na staż, ale bardzo słabo znających język polski, realizacja Programu zacznie się 1 sierpnia 2016 r. dodatkowym, intensywnym Kursem Językowym. W takim przypadku stypendium trwać może łącznie nawet 12 miesięcy.

8. Realizacja stażu (studiów), już w przydzielonych uczelniach – rozpocznie się od 1 października 2016 r. i zakończy się 30 czerwca 2017 r.

9. Wysokość stypendium wynosi 1350 złotych. Stypendyści pokrywają w ramach tej kwoty zakwaterowanie, wyżywienie i ubezpieczenie.

10. Komplet dokumentów należy złożyć osobiście lub przesłać pocztą (z dopiskiem na kopercie «Program Stypendialny dla Młodych Naukowców») do właściwych terytorialnie placówek dyplomatycznych RP oraz przesłać na adres stypendia.studium@uw.edu.pl do 1 marca 2016 r.

11. Właściwe konsulaty RP osobom, które otrzymały stypendium, będą przyznawać wizy do 31 lipca 2017 r.

II. WYMAGANIA OGÓLNE

1. Ukończone studia wyższe (4- lub 5-letnie, kończące się obroną pracy bakalarskiej, dyplomowej, lub magisterskiej) przede wszystkim na kierunkach humanistycznych: historii, stosunkach międzynarodowych, politologii, dziennikarstwie, socjologii, etnologii, kulturoznawstwie, psychologii społecznej, administracji i zarządzaniu, prawie oraz kierunkach zbliżonych.

2. Wiek kandydatów – do 35 lat.

3. Ogólna orientacja w problematyce w jednej z wymienionych dziedzin lub dziedzin pokrewnych, zwłaszcza w odniesieniu do okresu XIX–XX w.

4. Znajomość języka polskiego, gwarantująca rozumienie wykładów z dziedziny kandydata i korzystanie z literatury przedmiotu (por. 1–6,7).

5. W wyjątkowych wypadkach możliwe będzie zakwalifikowanie osób nie znających języka polskiego. Stypendyści tacy będą jednak zobowiązani do samodzielnej nauki języka po otrzymaniu powiadomienia o zakwalifikowaniu oraz odbędą dodatkowy intensywny kurs języka polskiego w sierpniu 2016 r. (zob. 1–7).

III. WYMAGANE DOKUMENTY

1. Kopia dyplomu ukończenia studiów wyższych, równorzędnych z polskimi studiami licencjackimi (minimum), magisterskimi lub poświadczenie o odbywaniu studiów doktoranckich lub pracy etatowej.

2. Kwestionariusz kandydata (dostępny na stronie www.studium.uw.edu.pl).

3. Zwięzły list motywacyjny z uzasadnieniem wybranego kierunku studiów (w języku polskim lub angielskim).

4. Projekt pracy badawczej (w języku polskim lub angielskim).

5. Curriculum vitae w języku polskim lub angielskim pisane w porządku od najnowszych zdarzeń, wraz z fotografią.

6. Lista publikacji, osiągnięć i projektów zawodowych.

7. Świadectwa potwierdzające znajomość języka polskiego i angielskiego.

8. Ewentualne inne dane, dokumenty

lub informacje mogące – zdaniem kandydata – pomóc Komisji Kwalifikacyjnej we właściwej ocenie jego kandydatury.

IV. TRYB KWALIFIKACJI

1. Termin składania aplikacji upływa 1 marca 2016 r.

2. Kwalifikacja kandydatów odbywa się w dwóch etapach:

a) I etap obejmuje kwalifikację, przeprowadzoną w oparciu o nadesłane dokumenty przez komisję w Warszawie – osoby zaakceptowane do dalszych etapów zostaną wyznaczone do 10 kwietnia 2016 r.

b) II etap kwalifikacji polega na przesłuchaniu kandydatów przez wyjazdowe Komisje Kwalifikacyjne w okresie 1 maja–15 czerwca 2016 r. (szczegółowe terminy zostaną ustalone po zakończeniu I etapu).

3. Przesłuchania kandydatów przez Komisje Kwalifikacyjne odbywają się:

a) dla obywateli Federacji Rosyjskiej – w Ambasadzie RP w Moskwie,

b) dla obywateli Ukrainy i Mołdawii – w Ambasadzie RP w Kijowie,

c) dla obywateli Białorusi – w Ambasadzie RP w Mińsku,

d) dla obywateli krajów Zakaukazia – w Ambasadach w Tbilisi, Erewaniu i Baku,

e) dla obywateli krajów Azji Środkowej – w 1–2 placówkach regionu.

4. O szczegółowym terminie i miejscu przesłuchań kandydaci zostaną powiadomieni przez placówki dyplomatyczne RP.

5. O wynikach kwalifikacji kandydaci zostaną poinformowani przez odpowiednie placówki dyplomatyczne RP w terminie ok. 10 lipca 2016 r.

6. O przydziale do konkretnego uniwersytetu w Polsce zostaną powiadomieni przez Studium Europy Wschodniej UW – koordynatora Programu, najpóźniej do 1 sierpnia 2016 r.

V. OBSŁUGA ORGANIZACYJNA I INNE WARUNKI REALIZACJI STYPENDIUM

1. Stypendia są realizowane na warunkach ogólnych, określonych w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 października 2006 roku (Dz.U. z 2006r. Nr 190, poz. 1406).

2. Realizację stypendiów zapewnia Biuro Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego RP.

3. Studium Europy Wschodniej zapewnia koordynację akademicką podczas trwania Stypendium i przydziela stypendystów do uczelni w Polsce.

4. Uczelnie, na które skierowano stypendystów wyznaczają opiekunów naukowych (tutorów), którzy podejmują się opieki naukowej nad stypendystami oraz będą promotorami ich prac dyplomowych. Studium Europy Wschodniej powiadomi poszczególnych stypendystów o przydzielonej uczelni i osobie tutora.

5. Stypendyści są zobowiązani posiadać polisę ubezpieczeniową na koszty leczenia, obejmującą okres pobytu na stypendium – wykupioną w swoim kraju, bądź w Polsce (jej koszt wynosi około 45 PLN miesięcznie).

6. Koszty podróży do Polski i z Polski pokrywa stypendysta.

7. Do obowiązków stypendysty należy:

a) ustalenie z wyznaczonym przez uczelnię opiekunem naukowym (tutorem) rocznego programu pobytu.

b) ustalenie z tutorem zakresu i tematu pracy dyplomowej.

c) ustalenie z tutorem tematów 2 referatów (części pracy dyplomowej), wygłaszanych w styczniu i maju 2017 r.

d) odbycie oraz zaliczenie minimum 5 zajęć akademickich tygodniowo (seminariów, wykładów etc.), zgodnych z tematyką pobytu, w tym obowiązkowo zajęć prowadzonych przez tutora i, jeśli to możliwe, zajęć metodologicznych z zakresu specjalizacji stypendysty.

e) udział w zajęciach dodatkowych z języka polskiego przez 1 semestr i zaliczenie tych zajęć.

f) stały kontakt z tutorem w ramach cotygodniowych konsultacji.

g) przygotowanie pracy dyplomowej o objętości min. 50 str., opatrzonej właściwym aparatem naukowym, napisanej w języku polskim.

h) obrona (prezentacja w ramach seminarium) pracy dyplomowej najpóźniej do 20 czerwca 2017 r.

8. W przypadku niewywiązywania się stypendysty z ww. obowiązków, a także w przypadku łamania prawa RP, przepisów uczelni, bądź też ogólnych zasad współżycia społecznego, stypendium może zostać wstrzymane.

9. Wręczenie dyplomów ukończenia «Programu Stypendialnego Rządu RP dla Młodych Naukowców» odbędzie się w Warszawie, w ostatnim tygodniu czerwca 2017 r.

10. Ministerstwo Spraw Zagranicznych RP dążyć będzie do tego, aby umożliwiać lub wspomagać wzajemne kontakty i spotkania Absolwentów «Programu Stypendialnego Rządu RP dla Młodych Naukowców».

Miliony złotych na prace konserwatorskie Реставрація ціною в кілька мільйонів злотих

Kolegiata Świętej Trójcy w Olyce przyciąga turystów nie tylko niepowtarzalnym stylem architektonicznym czy rzeźbami, ale także stanem ruiny, w którym przebywa. Świątynia nie oparła się wpływowi czasu, na gzymsie kościoła rosną brzozy i jarzębina – reszty dokonali ludzie.

Колегіальний костел Святої Трійці привертає увагу туристів не лише своєю красою, оригінальністю побудови, скульптурами, а й теперішнім занедбаним станом. Знищені людьми і часом стіни, на даху деінде ростуть берези та горобина – так виглядає будівля сьогодні.

Przeprowadzeniem prac konserwatorskich Kolegiaty kilka lat temu zainteresowała się Fundacja Dziedzictwa Kulturowego z Warszawy. Otrzymała pieniądze na przeprowadzenie prac konserwatorsko-restauracyjnych od Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego RP, Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP, od polskich firm oraz od osób prywatnych. Zbiórka funduszy na ratowanie kościoła wciąż trwa.

Prezes Fundacji Dziedzictwa Kulturowego dr Michał Laszczkowski poinformował, że prace przygotowawcze do renowacji kolegiaty rozpoczęły się w 2013 r. opracowaniem ekspertyz budowlanych i konserwatorskich. Wykazały one awaryjny wręcz katastrofalny stan obiektu, który w każdej chwili groził zawaleniem.

«Prowadzone od 2014 r. prace mają, na razie, charakter ratunkowy. Zabezpieczamy obiekt i likwidujemy stan zagrożenia dla zdrowia i życia. Kościołowi nie grozi już zawalenie, ale konieczne jest zabezpieczenie szeregu elementów, jak np. zniszczonych tynków, które mogą wyrządzić komuś krzywdę. Prace stricte konserwatorskie przy wyposażeniu świątyni jeszcze nie prowadzimy. Najpierw trzeba przygotować do nich ten ogromny obiekt» – powiedział Michał Laszczkowski.

Zgodnie z ukraińskim prawem przed przeprowadzeniem prac restauracyjnych muszą się odbyć badania archeologiczne. Pierwsze wykopy przy kościele w Olyce przeprowadzono w grudniu 2014 r. «Założyliśmy kilka wykopów i znaleźliśmy ceramikę z okresu dawnej Rusi. Jest to centrum grodziska, więc są tam znaleziska z tego okresu. W kryptach znajdują się pochówki majątnych mieszczan» – powiedział dyrektor przedsiębiorstwa «Wołyńskie Starożytności» Oleksij Złatogorski. Archeolog dodał, że świątynię należy ratować, ponieważ jest to jeden z najstarszych kościołów na Wołyniu, zachowujący pamięć tak o Polakach, jak i o Ukraińcach.

«Skala kościoła powoduje, że nawet najprostsze prace wiążą się z dużymi kosztami. Trudno nawet oszacować ostateczny koszt prac. Na pewno będzie to co najmniej kilka milionów złotych. Nie jestem jednak w stanie powiedzieć, ile dokładnie. Nie wszystkie koszty da się przewidzieć. Chcielibyśmy, aby renowacja świątyni trwała jak najkrócej, ale najważniejsze jest dla nas, aby wszystkie prace zostały przeprowadzone zgodnie ze sztuką, a konserwacja zabytków to zadanie długotrwałe i kosztowne. Dlatego liczymy się z tym, że prace w Kolegiacie mogą potrwać nawet 10 lat. Ten unikatowy nie tylko w skali Wołynia, ale nawet tej części Europy, obiekt zasługuje na to, by

przywrócić go do życia. Nawet jeśli będzie trwało to długo to warto» – powiedział Michał Laszczkowski.

W prowadzone prace konserwatorskie aktywnie angażują się parafianie kościoła. Nawet w zimie wewnątrz świątyni trwają prace przygotowawcze. Wspólne prace na rzecz ratowania Kolegiaty zjednoczyła ludzi we wspólnotę, która nie pozostaje obojętna wobec renowacji. Proboszcz parafii Świętej Trójcy w Olyce ks. Jurij Pognerybka powiedział, że w przeprowadzenie prac konserwatorskich zaangażowano także miejscowych fachowców, którzy wcześniej jeździli na zarobki za granicę.

«Z niecierpliwością czekamy na początek sezonu konserwatorskiego. W końcu będziemy mogli zdjąć z gzymsu elewacji kościoła brzozy i jarzębinę, które już głęboko się zakorzeniły w cegłę na frontonie. Ponieważ te «dekoracje» rosną dość wysoko, uda się nam to zrobić dopiero wtedy, kiedy zainstalujemy rusztowania» – mówi ks. Jurij Pognerybka.

Proboszcz ma nadzieję, że odnowiona Kolegiata Świętej Trójcy w Olyce, będąca zabytkiem w skali europejskiej, stanie się nie tylko ośrodkiem duchowym i religijnym, ale też główną atrakcją turystyczną regionu.

Maja GOŁUB

траншей i znaleźli tam dawnioruszką ceramikę. Це центр селища, там є елементи давньоруського періоду. В крипах знаходяться поховання заможних міщанок», – розповів директор дочірнього підприємства «Волинські старожитності» державного підприємства «Науково-дослідний центр «Охоронна археологічна служба України» Інституту археології НАН України Олексій Златогорський. Археолог зауважив, що пам'ятку потрібно зберегти, адже це один із найдавніших костелів на території Волині, який зберігає пам'ять і про поляків, і про українців.

За словами Міхала Лящковського, з огляду на масштаб костелу навіть найпростіші дії там пов'язані з великими коштами. «Складно оцінити кінцеву вартість робіт. Вона точно становитиме щонайменше кілька мільйонів злотих. Не можемо точно сказати скільки, адже не всі витрати можна передбачити, – сказав голова «Фонду культурної спадщини». – Ми хотіли б, щоб реставрація святіни тривала якомога менше часу. Але найважливіше для нас, щоб всю роботу було зроблено згідно з правилами, а консервація пам'яток – завдання довготривале та дороговартісне. Тому ми розуміємо, що робота в костелі може тривати навіть 10 років. Цей унікальний не лише на Волині, але й у цій частині Європи об'єкт заслуговує на те, щоб повернути його до життя. Навіть якщо це триватиме довго, це того варте».

У проведенні реставраційних робіт із задоволенням допомагають парафіяни костелу. Навіть у зимовий період всередині будівлі відбуваються підготовчі роботи. Спільна праця на благо спасіння храму згуртувала людей у своєрідну спільноту небабдужих. Настоятель парафії Святої Трійці в Олиці отець Юрій Пognerybka відзначив, що до реставраційних робіт також залучили десять місцевих спеціалістів, котрі раніше виїздили на закордонні замовлення.

«Із нетерпінням чекаємо відкриття реставраційного сезону, – каже отець Юрій Пognerybka. – Нарешті зможемо зняти з головного фасаду костелу деревця берези та горобини, що глибоко вкорінилися в цегляну кладку карниза. Враховуючи те, що ростуть ці «зелені декорации» досить високо, нам вдасться зробити це тільки тоді, коли поставимо будівельні ріштування».

Отець Юрій сподівається, що відреставрований Колегіальний костел Святої Трійці в Олиці, котрий є пам'яткою архітектури європейського значення, стане не тільки духовним та релігійним осередком, але й головною туристичною atrakцією регіону.

Мая ГОЛУБ

Реставрацією костелу Святої Трійці кілька років тому зацікавився польський «Фонд культурної спадщини». Поляки зібрали кошти на реставрацію костелу від Міністерства культури та національної спадщини РП, Міністерства закордонних справ РП, польських фірм та приватних осіб. Збір коштів на порятунок храму все ще триває.

Голова «Фонду культурної спадщини» Міхал Лящковський розповів, що підготовчі роботи з реставрації розпочалися ще у 2013 р. Спочатку спеціалісти провели експертизи стосовно будівництва та консервації, що показали катастрофічний стан об'єкту, якому загрожував завал.

«Роботи, що тривають із 2014 р., мають поки що на меті порятунок костелу. Ми робимо об'єкт безпечним, ліквідуємо загрози для здоров'я та життя. Зараз костелу не загрожує обвал, але необхідно ще подбати про ряд елементів, наприклад про знищену штукатурку, що може завдати комусь шкоди, – зазначив Міхал Лящковський. – Безпосередньо внутрішні реставраційні роботи поки не ведемо. Спочатку треба приготувати до них цей величезний об'єкт».

Відповідно до українського законодавства перед реставраційними роботами треба провести археологічні дослідження. Перші розкопки біля костелу в Олиці археологи проводили у грудні 2014 р. «Ми викопали декілька

Państwo Ignacego Marchockiego

Держава Ігнація Мархоцького

W historii Polski i Ukrainy były wybitne osoby, o czynach których pamięta się do tej pory po obu stronach granicy. Do tego grona sławnych synów swojego narodu możemy zaliczyć polskiego ziemianina hrabiego Ignacego Marchockiego.

В українській та польській історії були непересічні особистості, чиї діяння й досі пам'ятають із обох боків кордону. До цієї когорти славних синів свого народу можемо віднести польського поміщика графа Ігнація Мархоцького.

Ignacy Marchocki jako pierwszy w Europie Wschodniej w swoich posiadłościach zniósł pańszczyznę. Potomkowie uwolnionych ukraińskich chłopów do tej pory pielęgnują pamięć o swoim państwie bez niewolnictwa. Stało się to na długo przed zniesieniem tego haniebnego zjawiska przez cara Aleksandra II w 1861 r.

Od młodych lat Ignacy był zwolennikiem «wolnomyślicielstwa», czytał utwory francuskich filozofów Voltaire'a i Rousseau. To bardzo denerwowało jego bezdzietnego wujka Wojciecha Marchockiego, który wychowywał chłopca od trzech lat. Wbrew woli krewnego, Ignacy nie został księdzem i ożenił się z tą, którą sam wybrał. Za żonę wziął Ewę Ruffi – córkę cukiernika, który służył przy dworze króla Stanisława Augusta. To była ostatnia kropla – wuj nie ujął go w swoim testamencie. Po śmierci Wojciecha Marchockiego, 33-letni Ignacy rozpoczął postępowanie sądowe, walcząc o swoje prawa, i po półtora roku, stał się jedynym prawowitym spadkobiercą miasta Mińkowce (obecnie rejon dunajowiecki w obwodzie chmielnickim) oraz 18 okolicznych wiosek. Otrzymał 4 tys. hektarów gruntów, 2 tys. hektarów lasów, 4200 chłopów pańszczyźnianych. Stało się to w 1790 r.

W swoich posiadłościach hrabia postanowił wcielić w życie ideę racjonalnej organizacji stosunków społecznych. 36-letni reformator proklamował niepodległe Państwo Mińkowieckie ze stolicą w Mińkowcach. Przyjął tytuł «pana i ojca narodu», a mieszkańców ogłosił obywatelami – zabronił nazywać ich chłopami czy chamami. Polski Sejm prowadził wówczas politykę decentralizacji i zatwierdził akta o prawach miast. Marchocki zareagował na to dokumentem «Prawa miasta Mińkowiec», który zaprowadził miejski samorząd, zrównał w prawach katolików i protestantów, dał szerokie uprawnienia Żydom, zniósł pańszczyznę. Wczorajsi chłopci stali się rolnikami i dzierżawcami ziemi z prawem dziedziczenia. Ten dokument hrabia wydrukował we własnej drukarni i rozdał każdej rodzinie. Władze przymykały oko i nie sprzeciwiały się działalności hrabiego. Wręcz przeciwnie, aktywnego właściciela ziemskiego powołano na komisarza cywilno-wojskowego powiatu kamienieckiego.

W 1793 r. odbył się drugi rozbiór Polski. Posiadłości Marchockiego znalazły się na terenie Imperium Rosyjskiego – tuż na nowej granicy z Austrią. Ignacy na wschodzie swoich posiadłości od razu ustawił słupy z napisem «Granica Państwa Mińkowieckiego z Imperium Rosyjskim», a na zachodzie – «Granica państwa Mińkowieckiego z Imperium Austriackim».

Upewniwszy się, że nowe władze nie mają do niego pretensji, Marchocki poszedł jeszcze dalej – założył dwuizbowy parlament. Zarządzanie państwem odbywało się przez administrację, którą mianował sam Marchocki, ale decydujący głos we wszystkich ważnych sprawach oddał wybranemu z ludu zgromadzeniu przedstawicieli mieszkańców wsi i miast, wspólnoty żydowskiej i cudzoziemców. Wybierano ich na rok w wyborach powszechnych. W wyborach mogli uczestniczyć wszyscy obywatele. Sędziów wybierano również na rok. Sądownictwo realizowane było nie zgodnie z prawem rosyjskim, a według przepisów wydanych przez Marchockiego na podstawie prawa rzymskiego. Języka państwowego nie było, ludzie posługiwali

się polskim, ukraińskim, niemieckim i jidysz. W 1804 r. wprowadził «Ustawy rolników», co pozwoliło oddać na własność mieszkańcom wsi budynki i sady. Dwa lata później oznajmił «Prawo Szlacheckie», co pozwoliło licznej szlachcie, która uciekała z dalekich rejonów Rosji do niepodległego państwa, dostać grunt w dzierżawę wieczystą. Reformator zaprowadził własne pieniądze – do użytku wewnętrznego. Otworzył dwie fabryki wełny, warsztat powoźniczy, cegielnię i stadninę koni, hotel, polską i żydowską drukarnię, nowy młyn, założył manufakturę i dał rozkaz, żeby wszystkie drogi obsadzić drzewami owocowymi. Dzięki inicjatywom Ignacego, Państwo Mińkowieckie kwitło. Jego założył kupił pod Odessą 17,5 ha stepu. Ziemię zapisał na swoją żonę i ku jej czci nazwał ten teren Hrabstwo Ruffipolis. Na zesłanie do tego hrabstwa przesiedlano obywateli Państwa Mińkowieckiego, którzy «zawinili».

Hrabia zbudował też szkoły, sierociniec, szpital, aptekę, Akademię Muzyczną, zorganizował chór i, orkiestrę. Pieśni dla muzyków pisał sam.

Swój stosunek do Ignacego Marchockiego rosyjskie władze zmieniły po wojnie z Francją w 1815 r., ponieważ po stronie Napoleona przeciwko Rosji walczyło ponad 120 tys. Polaków. W 1816 r. do Mińkowiec wkroczyła policja. Marchockiego aresztowano i przewieziono do zamku w Kamieńcu Podolskim. Oskarżono go nie o separatyzm, a o naruszenie kanonów religijnych (budował niezrozumiałe miejsca kultu jak Świątynię Pokoju, sanktuarium na cześć filozofa Rousseau). Śledztwo trwało przez cztery lata. Ignacemu Marchockiemu udało się udowodnić, że nie ma nic wspólnego z bluźnierstwem i pogaństwem. Pojawiły się jednak nowe zarzuty, według których hrabia rzekomo zmuszał rolników do nieuznawania żadnej władzy oprócz jego własnej. Na reformatora, który popadł w niełaskę, nałożono ogromną grzywnę i zakazano zarządzania posiadłościami. Nie wiadomo, jak potoczyłyby się jego losy, gdyby nie obywateli Państwa Mińkowieckiego. Ukraińcy, Polacy, Żydzi wystali list do cesarza Aleksandra I w obronie ich władcy, «którego władze prześladowują niezgodnie z prawem tylko dlatego, że on jest ojcem, a nie panem swoich poddanych». W sierpniu 1822 r. monarcha uwolnił więźnia. Marchocki powrócił do Mińkowiec na białym koniu w purpurowej rzymskiej todzie z berłem w ręku. Urządzono wspólne świętowanie i fajerwerki. Tego samego dnia rozkazał założyć w polu ogromny kamień dla upamiętnienia «zwycięstwa Mądrości i Prawdy nad złością i głupstwem».

Ignacy Marchocki zmarł w 1827 r. w wieku 72 lat. Na czele państwa stanął jego syn Karol, który kontynuował dzieło ojca. Ale za udział w powstaniu 1831 r. został zesłany do Kurska, a cały jego majątek skonfiskowano. Rolnicy ponownie stali się chłopami pańszczyźnianymi. Tak zakończyła się historia niezwykle państwa, które przetrwało 40 lat.

Wiele budynków zbudowanych przez Ignacego, do tej pory stoją w miastach i wsiach tego dawnego państwa. Jeden z przygranicznych słupów dotrwał do 1960 r. Los i wyczyny polskiego hrabiego zwróciły na siebie uwagę historyków i pisarzy. Prawnukowie wolnych chłopów tego kraju do dziś pielęgnują pamięć o przedsiabiorczym i sprawiedliwym Ignacym Marchockim, o działalności którego opowiada się legendy.

Ігнацій Мархоцький першим у Східній Європі у своїх володіннях відмінив кріпацтво. Нащадки українських селян і досі бережуть пам'ять про його державу без рабства. І це трапилося задовго до скасування цього явища царем Олександром II у 1861 р.

Із юнацтва Ігнацій захопився «вільнодумством», читав і перечитував твори французьких філософів Вольтера і Руссо. Це дуже дратувало його бездітного дядька Войцеха Мархоцького, який виховував хлопця з трьох років. Всупереч волі родича, племінник не став ксьондзом та й одружився не «на тій» пані. За дружину молодий Ігнацій взяв Еву Рuffi – дочку кондитера, що служив при дворі короля Станіслава Августа. Це стало останньою краплею у стосунках із дядьком. У своєму заповіті він виключив норовливого племінника з числа спадкоємців. Після смерті Войцеха Мархоцького 33-річний Ігнацій почав судову тяганину за своє право і через півтора року став єдиним та законним нащадком містечка Миньківці (тепер Дунаєвецький район Хмельницької області) і 18 довколишніх сіл. У його руки перейшли 4 тис. га землі, 2 тис. га лісів, 4 200 кріпаків. Сталося це в 1790 р.

У своїх володіннях граф вирішив застосувати на практиці ідеї розумної організації суспільних відносин. Для початку 36-річний реформатор проголосив незалежну Миньковецьку державу зі столицею в Миньківцях. Собі надав титул «господаря й батька народу», підданих оголосив громадянами. Заборонив у подальшому називати їх холопами, хамами чи мужиками. Саме в ту пору польський сейм проводив політику децентралізації й затвердив акти про права міст. Мархоцький на це відреагував документом «Прави міста Миньківці», в якому ввів міське самоврядування, зрівняв у правах католиків і протестантів, надав широкі права євреям, відмінив кріпосне право й панщину. Вчорашні кріпаки стали фермерами й орендарями землі з правом спадкоємства. Цей документ граф надрукував у власній друкарні та роздав кожній родині. Влада закрила очі й не чинила спротиву діяльності графа. Навпаки, активного поміщика призначили військово-цивільним комісаром Каменецького повіту.

У 1793 р. відбувся другий поділ Польщі. Володіння Мархоцького опинилися на території Російської імперії, якраз на новому кордоні з Австрійською імперією. Ігнацій на східному напрямку негайно поставив стовпи з написом «Кордон держави Миньковецької від держави Російської», а на західному – «Кордон держави Миньковецької від держави Австрійської».

Переконавшись, що нова влада не висуває йому своїх претензій, Мархоцький пішов ще далі – заснував двопалатне управління. Керівництво державою здійснювала адміністрація, яку він призначав одноосібно, але вирішальний голос з усіх питань життя надав вибраним із народу – зборам представників селян, міщан, єврейської спільноти, іноземців. Їх обирали на рік всі мешканці, суддів теж призначали на такий самий термін. Правосуддя вершили не за російськими законами, а за правилами, виписаними самим Мархоцьким на основі римського права. Єдиної державної мови не було, населення користувалося польською, українською, німецькою та ідиш. У 1804 р. граф запровадив «Закони землевласника», що дозволило передати у власність

селянам будівлі, інвентар та сади. Через два роки обнародував «Дворянське право», що дало змогу численній шляхті, яка тікала з глибинки Росії в незалежну державу, взяти на постійну оренду землю. Реформатор карбував для внутрішнього вжитку свої монети. Відкрив дві суконні фабрики, каретну майстерню, цегляний і кінний заводи, готель, польську та єврейську друкарні, новий млин, запровадив мануфактуру, а вздовж усіх шляхів наказав висадити плодові дерева. Завдяки ініціативам Ігнація Миньковецька держава процвітала. Її засновник зміг під Одесою купити 17,5 тис. га степу. Землі переписав на дружину, і на її честь цю територію назвав «графством Рuffіполіс». Із Миньковецької держави туди відправляли відбувати покарання громадян, які в чомусь провинилися.

Граф збудував також школи, сиротинець, лікарню, аптеку, музичну академію, організував хор, оркестр. Сам писав пісні.

Своє ставлення до невгамовного поляка російська влада змінила після війни з Францією у 1815 р. Тоді виявилось, що на боці Наполеона проти Росії воювали більше 120 тис. поляків. У 1816 р. в Миньківці налетіла поліція. Мархоцького заарештували й відвезли у фортецю в Кам'янці-Подільському. Йому пред'явили звинувачення не в сепаратизмі, а в порушенні релігійних канонів (він будував такі культові споруди, як Храм Миру, святилище на честь філософа Руссо). Чотири роки тягнулося слідство. Ігнацій вдалося довести свою непричетність до богохульства і язичництва, але з'явилися нові звинувачення, що буцімто граф силоміць змушував селян не визнавати ніякої влади, окрім своєї. На реформатора наклали величезний штраф і заборонили управляти володіннями. Невідомо чим обернулася б справа, якби не громадяни Миньковецької держави. Українці, поляки, євреї надіслали листа імператору Олександрові І на захист свого правителя, «якого місцева влада незаконно переслідує лише за те, що він є батьком, а не хазяїном своїх підданих». У серпні 1822 р. монарх помилував ув'язненого. Мархоцький урочисто повернувся в Миньківці на білому коні в пурпурній римській тозі зі скіпетром у руці. Були всенародні гуляння, феєрверки. Він того ж дня наказав закласти в полі величезний камінь у пам'ять про «Перемогу Мудрості і Правди над злістю і дурістю».

Помер Ігнацій Мархоцький у 1827 р. у віці 72-х років. Державу очолив його син Кароль, який продовжив справу батька. Та за участь у польському повстанні 1831 р. його етапували в Курськ, а все майно конфіскували. Селяни знову стали кріпосними. Так завершилася історія незвичної держави, яка протрималася 40 років.

Багато будівель, зведених Ігнацієм, і досі стоять у містечках і селах колишньої держави. Один із прикордонних стовпів зберігся до 1960-х рр. Доля і вчинки польського графа привернули увагу істориків та письменників. Правнуки вільних селян цього краю і сьогодні бережуть пам'ять про хазяйновитого та справедливого Ігнація Мархоцького, діяння якого стали легендами.

Олександр ХОМЕНЧУК

Informacje Lubelskie

■ Mija 70 lat od utworzenia przedsiębiorstwa pod nazwą «Państwowa Komunikacja Samochodowa». Historię PKS w Lubelskiem, można poznać na lubelskim dworcu autobusowym, gdzie prezentowana jest wystawa obrazująca dzieje tej placówki. Wystawa będzie czynna do końca marca. Początkowo tabor PKS pochodził z demobilu wojskowego, często psuł się tuż po włączeniu silnika. Fatalny też był stan dróg lokalnych. Dłuższe kursy pojawiły się dopiero po latach, gdy tabor został wyposażony w autobusy czeskiej Skody. Dziś jazda jest komfortowa, bo są doskonale z reguły drogi i lepsze autobusy. Oddziały PKS w Lublinie, we Włodawie czy Hrubieszowie mają po 70 niemal nowych autobusów. Jest jednak mniej podróży. Wszystko z powodu większej konkurencji samolotowo-kolejowej, prywatnych przewoźników i posiadania własnych samochodów osobowych.

■ Chełm – powiatowe miasto Lubelszczyzny – obchodzi 624-lecie. Nadarzyła się zatem okazja do spotkania z laureatami nagrody literackiej imienia Kazimierza Andrzeja Jaworskiego, dziennikarza i literata, redaktora naczelnego popularnego w Polsce miesięcznika chełmskiego «Kamena». W tym roku nagrodę specjalną – Srebrną Statuetkę – otrzymał Zespół Pieśni i Tańca Ziemi Chełmskiej. Od lat zespół ten jest śpiewającym i tańczącym ambasadorem kulturalnym, Chełmskiego. Statuetki zostały przyznane m.in. także Barbarze Derlak w kategorii działalności literackiej i artystycznej oraz Stowarzyszeniu «Pasja» w kategorii animator kultury.

■ Popularne zaczynają być w Polsce pociągi «Dart» produkowane przez fabrykę «Pesa» w Bydgoszczy. Są chętnie kupowane przez poszczególne dyrekcje kolei. Lubelska otrzymała dwa takie pociągi. Pierwszy kursuje od grudnia ubiegłego roku na trasie Lublin–Warszawa, drugi od 15 stycznia bieżącego roku między Lublinem a Katowicami. Teraz pora na wymianę torów, by tymi pociągami można szybciej przemierzać trasy.

■ Wojewódzki Szpital Specjalistyczny przy Alei Kraśnickiej w Lublinie podjął się stosowania nowej metody usuwania skrzepów mózgowych. Usuwa się je poprzez tętnicę udową. Przeprowadzone tą metodą dwie operacje zakończyły się pełnym powodzeniem. Jak dotąd udar w mózgu to jedna z głównych przyczyn zgonów w Polsce. Lekarze zapowiadają dalsze operacje, mając nadzieję, że i następne będą udane.

■ W Ogólnopolskim Rankingu Gmin i Powiatów w kategorii do 122 tys. mieszkańców pierwsze miejsce w Polsce zajął powiat Tomaszów Lubelski. Tym samym zdobył zaszczytny tytuł honorowy «Dobry Polski Samorząd 2015 roku». Powiat utrzymuje się na pierwszej pozycji w Polsce przez kolejne dwa lata. Ranking organizuje Związek Powiatów Polskich. W tym rankingu również zaszczytne siódme miejsce zajął powiat lubartowski w województwie lubelskim, a na piętnastym miejscu znalazł się powiat krasnostawski. Wśród miast na prawach powiatu, na ósmej pozycji sklasyfikowano Chełm. Związek Powiatów Polskich opublikował także listę laureatów w ogólnopolskim Rankingu Energii Odnawialnej. Klasyfikowane są w nim projekty związane z wykorzystywaniem energii słonecznej, geotermalnej, wodnej, wiatru, otoczenia i biomasy. Zaszczytne trzecie miejsce zajął powiat lubartowski, na piątym miejscu znalazł się powiat tomaszowski. Natomiast wśród gmin miejskich i miejsko-wiejskich pierwsze miejsce zajął Biłgoraj. Tu bowiem zainstalowano kolektory słoneczne na 1800 budynkach przy czym koszt w części pokryła Unia Europejska.

■ W styczniu zakończono kampanię cukrowniczą 2015/2016. Zaczęła się w październiku ubiegłego roku, a zakończyła na początku stycznia bieżącego roku. Polska Spółka Cukrowa skupia 7 cukrowni-gigantów. Wszystkie wyprodukowały 581 tys. ton cukru, a zatem wynik całkiem przyzwoity, jeśli się zważy, iż ubiegły rok był rokiem, niebywalej wręcz suszy i buraki wykopywano małe lub średniej wielkości. Na szczęście zawierały one dużo cukru. Plantatorzy otrzymują pieniądze nie za wagę buraków, jak niegdyś, lecz za cukier. Przemysł cukrowniczy to potęga Lubelszczyzny. Znajdują się tu dwie z siedmiu cukrowni Polskiej Spółki Cukrowej: Krasnostaw i Werbkowice. Cukrownia Krasnostaw wyprodukowała 113 300 ton cukru, a cukrownia Werbkowice 102 300 ton cukru.

■ Do polskiej tradycji należy organizowanie na sto dni przed maturą zabaw przyszłych maturzystów. Matury odbywają się w maju, a teraz organizowane są tak zwane «studniówki». W Lubelskiem jako pierwsi bawili się na studniówkach przyszli maturzyści z Zespołu Szkół Chemicznych i Spożywczych imienia generała Franciszka Kleeberga oraz z Zespołu Szkół Energetycznych w Lublinie. Oczywiście były modne stroje i uroczysty polonez na początek balu.

■ Naukowcy z Puław i Lublina informują, że miniony rok 2015 był najcieplejszym rokiem od 145 lat. Średnia temperatura roczna w Lubelskiem, wyniosła 10,5 stopnia Celsjusza. Przez 23 dni maksymalna temperatura przekraczała +30 stopni. W lecie w Lublinie było 11 nocy tropikalnych, bo temperatura o północy wynosiła co najmniej +20 stopni. Miniony rok przyniósł także rekordową suszę: od 27 lipca do 24 sierpnia w Lubelskiem nie spadła ani jedna kropla deszczu. Super ciepłym miesiącem był grudzień, gdy średnia temperatura wynosiła +4 stopnie.

■ Na przełomie lutego i marca 2016 roku, w Lublinie pierwsi pacjenci z chorobą Alzheimera wezmą udział w testach robota, opracowywanym przez naukowców lubelskiego Uniwersytetu Medycznego oraz ich kolegów z Niemiec, Włoch, Grecji i Wielkiej Brytanii. Robot poda choremu kubek herbaty, odkręci i zakręci kurek kuchenki gazowej. Przygotowuje się trzy takie roboty, a potem ma ich być więcej, by mogły one służyć chorym nie tylko w szpitalach, także w ich domach.

■ Piesze przejście graniczne Polski z Ukrainą, w Dołhobyczowie – Uhrynowie, uruchomione w czerwcu 2015 roku jako tymczasowe, za porozumieniem strony polskiej i ukraińskiej, będzie jeszcze służyć przez minimum 6 miesięcy. Prowadzony tu ruch pieszy poważnie odciąża przejścia graniczne w Hrebennem i Zosinie.

Adam TOMANEK

Львівська інформація

■ Минає 70 років від часу створення підприємства «Державна автомобільна комунікація» (PKS). З історією PKS можна ознайомитися на львівській автобусній станції, де представлено виставку, яка ілюструє основні моменти становлення цієї організації. Виставка діятиме до кінця березня. Спочатку базу PKS становила демобілізована військова техніка, яка часто виходила з ладу вже після запуску двигуна. Жакливим був також стан місцевих доріг. У триваліші рейси автобуси львівської PKS почали вирушати лише тоді, коли автобусний парк поповнився технікою чеської «Шкоди». Сьогодні поїздки комфортні, бо кращими стали як дороги, так і транспортні засоби. Відділення PKS у Львові, Володаві та Грубешові мають по 70 фактично нових автобусів. Проте сьогодні зменшилася кількість пасажирів. Усе через конкуренцію, яку створюють літаки, потяги, приватні перевізники, а також власні автомобілі.

■ Повітове місто Львівщини Холм відзначає 624-річчя. З огляду на це випала нагода зустрітися з лауреатами літературної премії імені Казімежа Анджея Яворського, журналіста й літератора, головного редактора популярного в Польщі холмського місячника «Kamena». У цьому році спеціальну нагороду, срібну статуетку, отримав Пісенно-танцювальний колектив Холмської землі. Упродовж багатьох років цей гурт – співочий і танцювальний посол культури Холмщини. Статуетками відзначили також Барбару Дерляк у категорії «Літературно-мистецька діяльність» і товариство «Pasja» в категорії «Аніматор культури».

■ Популярними в Польщі стають потяги «Dart», які виробляє завод «Pesa» в Бидгощі. Їх охоче купують представники дирекцій залізниць. Львівщина отримала два такі потяги. Перший курсує з грудня минулого року сполученням Львів–Варшава, а другий – із 15 січня цього року між Львовом та Катовіцями. Зараз надійшла пора замінювати рейки, щоб потяги могли швидше долати відстані.

■ Воєводська спеціалізована лікарня на Алеї Красницькій у Львові застосувала нову методику усунення через стегнову артерію кров'яних згустків у мозку. Дві операції, проведені за такою методикою, завершилися успішно. Донині крововилив у мозок – одна з головних причин смерті в Польщі. Лікарі планують наступні операції, сподіваючись, що й вони будуть вдалим.

■ У Загальнопольському рейтингу гмін та повітів у категорії до 122 тис. жителів перше місце зайняв повіт Томашув Любелський. Він здобув почесне звання «Добре польське самоврядування 2015 р.» Повіт утримується на першій позиції в Польщі впродовж двох років. Рейтинг проводить Спілка польських повітів. Сьоме місце в цьому рейтингу зайняв Любартівський повіт з Люблінського воєводства, а на п'ятнадцятому місці опинився Красноставський повіт. Серед міст на правах повіту на восьмій позиції розмістився Холм. Спілка польських повітів також опублікувала список лауреатів Загальнопольського рейтингу відновлювальної енергії. У його рамках відзначали проекти, пов'язані з використанням сонячної енергії, геотермальної та водної енергії, енергії вітру, середовища та біомаси. Почесне третє місце зайняв Любартівський повіт, на п'ятій позиції опинився Томашівський повіт. У свою чергу серед міських та сільських гмін перше місце зайняв Білгорай. Там сонячні колектори встановили на 1 800 будинках, причому частину витрат компенсував Європейський Союз.

■ На початку січня завершився цукровий сезон 2015–2016, який розпочався в жовтні минулого року. Польське цукрове товариство об'єднує сім цукрових заводів-гігантів, котрі разом виготовили 581 тис. т цукру. Результат цілком пристойний, якщо взяти до уваги, що 2015 р. був роком небувалої посухи й буряки вирости мало або середнього розміру. На щастя, вони містили багато цукру. Нині фермери отримують гроші не за вагу буряків, як колись, а за вміст у них цукру. Цукрова промисловість – сила Львівщини, де знаходяться два із семи цукрових заводів Польського цукрового товариства: у Красниставі та Вербоковіцах. Завод у Красниставі виготовив 113 300 т цукру, а цукровий завод у Вербоковіцах – 102 300 т.

■ У Польщі традиційно за 100 днів до випускного шкільного іспиту відбуваються розваги для майбутніх випускників. Випускні іспити проходять у травні, а зараз організовуються шкільні бали, які мають назву студнювки. На Львівщині першими на студнюнках розважалися майбутні випускники Об'єднання хімічних та споживчих шкіл імені генерала Францішека Клеєберга, а також Об'єднання енергетичних шкіл у Львові. Звичайно, учасники були гарно вбрані, а бал розпочався з полонезу.

■ Науковці з Пулав і Львова інформують, що 2015-й був найтеплішим за останні 145 років. Середня річна температура на Львівщині становила +10,5 градусів за Цельсієм. Упродовж 23 днів максимальна температура перевищувала +30 градусів. Улітку в Львові було 11 тропічних ночей, коли температура опівночі становила щонайменше +20 градусів. Минулий рік також приніс рекордну посуху: від 27 липня до 24 серпня на Львівщині не випала жодна краплина дощу. Дуже теплим був грудень, коли середня температура становила +4 градуси.

■ На зламі лютого й березня 2016 р. у Львові пацієнти із хворобою Альцгеймера візьмуть участь у тестуванні робота, виготовленого науковцями Львівського медичного університету та їхніми колегами з Німеччини, Італії, Греції та Великої Британії. Робот подасть хворому чашку чаю, увімкне та вимкне газову плиту тощо. Нині вчені працюють над трьома такими роботами, згодом їх буде більше, і вони зможуть допомагати хворим не тільки в лікарнях, але й удома.

■ Пішохідний перехід у пункті пропуску Долгобичів–Угринів на польсько-українському кордоні, відкритий у червні 2015 р. як тимчасовий, згідно з порозумінням, досягнутим обома сторонами, працюватиме ще впродовж мінімум шести місяців. Організований там пішохідний рух розвантажить прикордонні переходи в Хребенному та Зосіні.

Адам ТОМАНЕК

Wstęp do «Anakondy»

Na drawskim poligonie oficjalnie rozpoczęło się kolejne szkolenie polskich i amerykańskich żołnierzy. Stanowi ono niewątpliwie jeden z głównych etapów przygotowań do największego tegorocznego ćwiczenia – Anakonda–16.

Szkolenie «Stryker Detachment» jest kolejną możliwością sprawdzenia kompatybilności polskich jednostek z żołnierzami amerykańskimi.

W styczniu i lutym Amerykanie będą szkolić się na poligonie drawskim z 12. Brygadą Zmechanizowaną oraz 7. Brygadą Obrony Wybrzeża, w marcu przemieszczą się do Wędrzyna, gdzie będą współdziałać z 17. Brygadą Zmechanizowaną, natomiast kwiecień będzie dla nich miesiącem szkolenia z 21. Brygadą Strzelców Podhalańskich w Nowej Dębie.

Z kolei planowana na czerwiec Anakonda będzie tzw. «federacją ćwiczeń», angażującą żołnierzy z ponad 20 państw. Największe polskie ćwiczenia wojskowe odbywają się co dwa lata. Organizowane są od 2006 r. przez dowództwo operacyjne.

Rzeczpospolita

Wstęp do «Анаконди»

На дравському полігоні офіційно розпочалися чергові навчання польських та американських солдатів. Це один із головних етапів підготовки до найбільших цьогорічних навчань «Анаконда–16».

Навчання «Stryker Detachment» – чергова можливістю перевірки можливостей польських підрозділів з американськими солдатами.

У січні та лютому американці проходитимуть навчання на дравському полігоні разом із 12-ю механізованою бригадою та 7-ю бригадою оборони узбережжя, у березні вони перебувають до Венджина, де співпрацюватимуть із 17-ю механізованою бригадою, а у квітні навчатимуться у Новій Дембі із 21-ю бригадою подгальянських стрільців.

У свою чергу на червень «Анаконда» стане «федерацією навчань», яка охопить солдатів із понад двадцяти держав. Такі польські військові навчання відбуваються кожні два роки. Їх організовує з 2006 р. операційне керівництво.

Rzeczpospolita

Moskwa chce współpracować z Warszawą

Moskwa jest gotowa do konstruktywnego dialogu z Polską – mówił rosyjski wiceminister spraw zagranicznych Władimir Titow.

Władimir Titow twierdzi, że do jego resortu dotarły sygnały, iż nowe władze Polski chciałyby do stosunków między oboma krajami «wnieść świeże idee». «Jeśli tak jest rzeczywiście, to jesteśmy gotowi ich wysłuchać» – cytuje rosyjskiego dyplomatę agencja TASS. Dodał on, że jego kraj jest gotów do konsultacji na każdy temat, w tym dotyczący kwestii historycznych, wzmocnienia wschodniej flanki NATO i kryzysu ukraińskiego.

Informacyjna Agencja Radiowa

Москва прагне співпрацювати з Варшавою

«Москва готова до конструктивного діалогу з Польщею», – повідомив російський заступник міністра закордонних справ Володимир Тітов.

Він стверджує, що до його відомства дійшли сигнали про те, що нова влада Польщі хотіла б у відносини між обома країнами «внести свіжі ідеї». «Якщо так є насправді, то ми готові їх вислухати», – цитує російського дипломата агентство «ТАСС». Також Володимир Тітов додав, що його країна готова до консультацій на будь-яку тему, зокрема щодо історичних питань, зміцнення східного флангу НАТО та кризи в Україні.

Informacyjna Agencja Radiowa

Relacje polsko-niemieckie nie mogą zostać przedmiotem politycznych rozgrywek

Niemcy i Polacy przeszli długą i trudną drogę od wrogości do pojednania, zaufania a nawet przyjaźni. Wielu z naszego pokolenia angażowało się w ten skomplikowany proces. To zbyt cenne, by stało się przedmiotem rozgrywki bieżącej polityki – mówił do szefa polskiej dyplomacji Witolda Waszczykowskiego jego niemiecki odpowiednik Frank-Walter Steinmeier.

To już drugie spotkanie Steinmeiera z Waszczykowskim, po grudniowej wizycie polskiego ministra w Berlinie.

Rozmawialiśmy również o problemach bezpieczeństwa w Europie, przygotowujemy się do szczytu NATO w Warszawie w lipcu. Mamy wspólne zdanie na temat zagrożeń dla naszego regionu i tego, jak się im przeciwstawić – powiedział szef polskiej dyplomacji. Dodał, że trzecim punktem rozmów był niezakończony konflikt rosyjsko-ukraiński. Przypomniał, że Niemcy biorą udział w porozumieniach mińskich i normandzkich, poświęconych rozwiązaniu konfliktu.

Gazeta Wyborcza

2016

NATOSCOPE

Польсько-німецькі відносини не предмет політичних ігор

«Німці та поляки пройшли довгу та важку дорогу від ворожнечі до поєднання, довіри й навіть дружби. Багато хто з нашого покоління долучився до цього складного процесу. Це все занадто цінне, щоб стати предметом політичних ігор», – звернувся до керівника польської дипломатії Вітольда Вашиковського його німецький колега Франк-Вальтер Штайнмаєр.

Це вже друга зустріч Штайнмаєра із Вашиковським після грудневого візиту польського міністра в Берлін.

«Ми також говорили про проблеми безпеки у Європі. Ми готуємося до саміту НАТО у Варшаві в липні та маємо спільні завдання щодо загроз у нашому регіоні та протидії ним», – сказав керівник польської дипломатії. Додав також, що третім пунктом переговорів був незавершений російсько-український конфлікт. Він нагадав, що Німеччина бере участь у Мінських та Нормандських переговорах, присвячених розв’язанню конфлікту.

Gazeta Wyborcza

Hammond: Wyślemy wyraźne wsparcie do Polski

Minister spraw zagranicznych Wielkiej Brytanii Philip Hammond potwierdza, że Londyn wyśle do Polski około tysiąc brytyjskich żołnierzy, którzy w ramach ćwiczeń przebywać będą na stałe terytorium naszego kraju. Brytyjskie oddziały mają być wysłane w połowie tego roku.

– Brytyjskie wojska będą na stałe obecne w Polsce w ramach rotacyjnych ćwiczeń sił Sojuszu w Polsce, tak aby później mogły one wejść w skład sił tzw. szpicy NATO. W ten sposób chcemy wysłać jasny sygnał Rosji, że państwa tzw. wschodniej flanki Sojuszu nie będą pozostawione same sobie w przypadku jakiegokolwiek zagrożenia choćby z obwodu kaliningradzkiego. Wysyłając wyraźne wsparcie do Polski ponadto chcemy pokazać, że relacje wojskowe między obydwooma naszymi krajami są silne i że Polska może liczyć na pomoc Wielkiej Brytanii w razie potrzeby – powiedział szef brytyjskiej dyplomacji.

Polska Agencja Prasowa

Хеммонд: «Вишлемо військові підрозділи до Польщі»

Міністр закордонних справ Великобританії Філіп Хеммонд підтверджує, що Лондон надішле до Польщі приблизно тисячу британських солдатів, котрі у рамках навчань постійно перебуватимуть на території країни. Британські підрозділи планують вислати в середині цього року.

«Британські війська постійно перебуватимуть у Польщі в рамках ротаційних навчань сил Альянсу. Пізніше вони могли б увійти до складу інтеграційних підрозділів НАТО. Таким чином, хочемо надіслати сигнал Росії про те, що так званий східний фланг Альянсу не залишать наодинці у випадку будь-яких загроз, наприклад зі сторони Калінінградської області. Висилаючи відчутну підтримку до Польщі, також хочемо продемонструвати, що ми сприяємо розвитку військових відносин між нашими країнами й Польща може розраховувати на допомогу Великобританії в разі потреби», – заявив керівник британської дипломатії.

Polska Agencja Prasowa

Dowódca sił NATO chwali Polskę

Polska stanowi przykład dla innych krajów, broniąc wolności zarówno u siebie w kraju, jak i za granicą – powiedział dowódca sił NATO w Europie, gen. Philip Breedlove po spotkaniu w Mons z Andrzejem Dudą. Polski prezydent mówił z kolei o celach, jakie stoją przed uczestnikami lipcowego szczytu NATO w Warszawie.

W belgijskiej miejscowości Mons, gdzie odbyły się rozmowy, mieści się siedziba Sojuszniczego Dowództwa Operacji NATO – najważniejszego wojskowego elementu dowodzenia Sojuszu. Po spotkaniu Breedlove podkreślał, że Polska wnosi wkład na wielu różnych polach – przyczynia się m.in. do rozbudowy Wielonarodowego Korpusu Północno-Wschodniego NATO w Szczecinie, bierze udział w licznych operacjach wspierających oddziały Sojuszu Północnoatlantyckiego na całym świecie, a w lipcu tego roku będzie gospodarzem szczytu NATO w Warszawie.

TVN 24

Командувач сил НАТО схвалив політику Польщі

«Польща – приклад для інших країн, як треба боронити свободу одночасно у себе в країні та за кордоном», – сказав командувач сил НАТО у Європі Філіп Брідлав після зустрічі в Монсі з Анджеем Дудою. Президент Польщі у свою чергу говорив про завдання, які стоять перед учасниками липневого саміту НАТО у Варшаві.

У бельгійському місті Монс, де пройшли переговори, знаходиться Стратегічне командування НАТО з операцій – найважливіша військова складова командування Альянсу. Після зустрічі Брідлав підкреслив, що Польща робить свій вклад у багатьох різних площинах: бере участь у розбудові багатонаціонального північно-східного корпусу НАТО в Щецині, в численних операціях, які підтримують підрозділи Північноатлантичного альянсу в усьому світі, а в липні цього року стане господарем саміту НАТО у Варшаві.

TVN 24

Szef MSZ: oczekujemy od NATO gwarancji odstraszania

Zmieniła się sytuacja geopolityczna i zachowanie Rosji, dlatego nasz status w NATO powinien być wyrównany do tego w Europie Zachodniej – o tym mówił w Jedyńce szef MSZ Witold Waszczykowski.

Lipcowy szczyt NATO w Warszawie ma być poświęcony zwiększeniu sił NATO na terenie Polski i w innych państwach Europy Środkowo-Wschodniej.

– Oczekujemy od szczytu w lipcu, że pojawiają się tu siły sojusznicze, które przez swoją obecność będą gwarantem odstraszania i do żadnego incydentu nie może dojść, a gdyby doszło, to spotka się z natychmiastową reakcją całego sojuszu – mówił Waszczykowski.

Podkreślił, że jeśli Rosja nie ma żadnych wrogich zamiarów, to do żadnych nieprzyjacielskich działań ze strony Sojuszu nie dojdzie, bo NATO jest związkiem demokratycznych państw, w których przejrzyste są budżety, a nad armią sprawowana jest kontrola cywilna. Ponadto, sojusznicy nie mają doktryny zaczepnej.

Jedynka

Керівник МЗС: «Очікуємо від НАТО гарантії стримування»

«Змінилися геополітична ситуація та поведінка Росії, тому наш статус в НАТО повинен бути зрівноваженим у відношенні до Західної Європи», – зазначив керівник польського МЗС Вітольд Вашиковський на радіо «Jedynka».

Липневий саміт НАТО у Варшаві буде присвячено зміцненню сил НАТО на території Польщі та в інших державах Центрально-Східної Європи.

«Очікуємо від саміту в липні присутності сили союзників, яка стане гарантією стримування. Надіємося, що жоден інцидент не трапиться, у протилежному випадку чекатимемо миттєвої реакції Альянсу», – сказав Вашиковський.

Він підкреслив, якщо Росія не має ворожих намірів, то до жодних недружніх дій зі сторони Альянсу не дійде, оскільки НАТО – це демократичне об’єднання держав із прозорими бюджетами, а армія перебуває під цивільним контролем. Окрім того, союзники не сповідують наступальної доктрини.

Jedynka

Rosja dozbroi się w rejonie Morza Czarnego

Rosja w 2016 roku będzie wzmacniać swoją armię. Jak informuje agencja Regnum, dodatkowe środki zostaną przeznaczone na dozbrojenie ugrupowań stacjonujących w regionie Morza Czarnego. Spowodowane ma to być między innymi wzmoczoną aktywnością NATO w pobliżu rosyjskich granic.

Rosyjscy dziennikarze podkreślają, że głównym powodem, dla którego Moskwa nie przestaje się zbroić, są: rozbudowa w Europie amerykańskiej tarczy antyrakietowej i zwiększanie obecności Sojuszu w pobliżu granic Federacji. Przy tym zauważają oni, że NATO ma w planach wzmocnienie swoich sił w Polsce i Rumunii oraz nowe plany współpracy z Gruzją i Ukrainą.

Rosjanie, oprócz środków na nowy sprzęt, zamierzają również wydać duże kwoty na organizację ćwiczeń. W połowie roku mają odbyć się strategiczne manewry z udziałem wszystkich rodzajów wojsk o kryptonimie «Kaukaz 2016».

Polskie Radio

Росія посилить озброєння в районі Чорного моря

Росія у 2016 р. зміцнюватиме свою армію. За повідомленням агентства «Regnum», додаткові кошти призначать на посилення озброєння підрозділів, що базуються в районі Чорного моря.

Російські журналісти підкреслюють, що головною причиною того, що Москва не припиняє озброюватися, є розбудова у Європі американського щита протиракетної оборони, а також збільшення присутності Альянсу біля кордонів Російської Федерації. Причому вони зауважують, що НАТО хоче зміцнити свої сили в Польщі та Румунії, а також має нові плани щодо співпраці з Грузією та Україною.

Росіяни, окрім витрат на нове обладнання, також планують виділити великі кошти на організацію навчань. У середині цього року мають пройти стратегічні навчання «Кавказ–2016» за участю всіх видів військ.

Polskie Radio

PRACA // РОБОТА

Луцький міський центр зайнятості

Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець
бармен	1 500	приймати замовлення, розрахунок з клієнтами, отримання товару, ведення документації, знання касового апарату (Луцьк).
вафельник (кондитерське виробництво)	1 400	випікання вафель, трубочок, печива, виготовлення пралінових цукерок (Луцьк).
вафельник (кондитерське виробництво)	1 378	Випікання вафель, трубочок, печива, виготовлення пралінових цукерок (Луцьк).
Верстатник корувального верстата	2 500	Обробка деревини. Можливе працевлаштування осіб без досвіду роботи (навчання проводиться безпосередньо на робочому місці). Місце проведення робіт: Луцький р-н, с. Маяки, вул. фальківська,1 (Луцьк)
завантажувач-вивантажувач харчової продукції	2 500	Завантаження та вивантаження готової продукції
зоотехнік	5 000	Проводить зоотехнічну роботу на фермах, забезпечує підвищення продуктивності тварин, організовує раціональне використання кормів і пасовищ, контролює виконання планових племінних робіт. Можливе працевлаштування інваліда.
інспектор з обліку та бронування військовозобов'язаних	1 722	Ведення військового обліку військовозобов'язаних і призовників у мирний час і на період мобілізації та воєнного часу. Надання звітності в установленому чинним законодавством порядку (Луцьк).
Манікюрник	1 378	Виконання гігієнічного манікюру, покриття нігтів лаком, гель лаком. Робота в перукарні "Ірис" (Пр-т Відродження, в районі Лучеська) (Луцьк).
монтажник	2 500	виготовлення та монтаж пластикових конструкцій (Луцьк)
пекар-майстер	1 600	Організація роботи зміни з випікання вафель, трубочок, печива, виготовлення пралінових цукерок, складання звітів виробництва (Луцьк).
перукар (перукар - модельєр)	1 378	Перукар-універсал. Виконання чоловічих та жіночих стрижок, зачісок. Робота в перукарні "Ірис" (Пр-т Відродження, в районі Лучеська) (Луцьк).
продавець продовольчих товарів	1 400	приймати, відпускати товар, вести товарно-грошові звіти, підтримувати порядок на робочому місці (Луцьк).
продавець продовольчих товарів	1 400	приймати, відпускати товар, вести товарно-грошові звіти, підтримувати порядок на робочому місці.
слюсар-ремонтник	2 500	Механічно-слюсарні роботи, розбирання , складання, налагодження обладнання, верстатні роботи.
слюсар-ремонтник	2 500	Механічно-слюсарні роботи, розбирання , складання, налагодження обладнання, верстатні роботи (Луцьк).
статистик	1 722	Ведення бухгалтерського обліку (Луцьк)
фахівець	2 000	Виконувати роботу фахівця із закупівлі та управління товарними запасами. Замовлення, облік запасних частин до автомобілів. Консультації клієнтів (Луцьк).
швачка	3 000	Пошиття виробів з різних матеріалів, перевіряє якість крою, відповідність кольору деталей, ниток, гудзиків, допоміжного матеріалу, стежить за якістю швів, регулює машинку, міняє шпульки. Дотримання правил техніки безпеки (Луцьк).
адміністратор	2 000	контроль та участь у процесі обслуговування гостей закладу, контроль кожного з процесів, навика роботи з персоналом (Нововолинськ).
адміністратор системи	3 350	помічник адміністратора системи, преміальні, забезпечує безперебійну роботу комп'ютерної техніки, локальної мережі, операційних систем, системного і прикладного програмного забезпечення (Нововолинськ)
апаратник дозування	2 100	веде процес приготування різних сумішей сировини і матеріалів заданого складу і дозує їх в апарати. У виробництві використовується етилацетат (Нововолинськ).
бухгалтер	1 700	збір внесків, ведення податкового та бухгалтерського обліку (Нововолинськ).

Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець
вантажник	1 765	навантажувати, перевозити, переносити і розвантажувати вантаж, прибирати приміщення магазину, магазин "Для Вас" №9, вул.Шахтарська, 39б. Режим роботи : з 9,00 до 18.00 (Нововолинськ)
водій автотранспортних засобів	3 689	з виконанням обов'язків експедитора, великотонажний вантажний автомобіль (9т-20т) автомобіль , категорії С, С1,СЕ, здійснює перевезення м'ясної продукції, здійснює прийом-передачу м'ясної продукції (Нововолинськ)
водій автотранспортних засобів	2 230	водіння автотранспортом, трактором, газоном ГАЗ -51, машиною ЗАЗ-11-02; технічне обслуговування та поточний ремонт автотранспортних засобів тощо. Наявність прав категорії В,С. Адреса: вул. Шахтарська, 53 (Нововолинськ).
водій автотранспортних засобів	1 400	перевезення автобусом пасажирів пільгової категорії, працівників шахт. Наявність прав категорії Д. Досвід роботи. Звертатись за адресою: вул. Зелена, 65 (Нововолинськ)
водій автотранспортних засобів	3 689	з виконанням обов'язків експедитора, великотонажний вантажний автомобіль (9т-20т) автомобіль , категорії С, С1,СЕ, здійснює перевезення м'ясної продукції, здійснює прийом-передачу м'ясної продукції (Нововолинськ)
гірник очисного забою	7 838	виконує комплекс робіт під час очисного виймання вугілля, робіт,пов'язаних з проведенням печей, просіків, гезенків та ін. Проводить прибирання, навантаження і доставку гірничої маси різними способами (Нововолинськ).
двірник	2 238	прибирання території підприємства, премії до заробітної плати (Нововолинськ)
експедитор	2 778	здійснення перевезення м'ясної продукції, прийом-передача м'ясної продукції, преміювання до заробітної плати (Нововолинськ)
Електрогазозварник	3 012	прямальні, шкідливі умови праці, якісне викоання зварювальних робіт (Нововолинськ)
електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування	2 500	виконання робіт з ремонту та обслуговування електроустаткування (Нововолинськ).
інженер з охорони праці	1 751	Відповідає за охорону праці та техніку безпеки (Нововолинськ).
інспектор кредитний	2 000	активний пошук клієнтів, участь в рекламних акціях,оформлення кредитів, супровід кредитних справ, залучення клієнтів до співпраці (Нововолинськ).
Керівник структурного підрозділу - головний спеціаліст	1 400	захист інформації, програмне забезпечення, обслуговування комп'ютерної техніки (Нововолинськ).
коваль ручного кування	2 060	кування деталей на молотах, розігрів печі, подача, завантаження та вивантаження, нагрів заготовок сталей і кольорових металів для кування (Нововолинськ).
контролер якості продукції та технологічного процесу (хімічне виробництво)	2 200	контролює хід технологічного процесу, веде контроль якості продукції. У виробництві використовується етилацетат. Можливе навчання професії на виробництві. Адреса: вул.Шахтарська, 59, кБ-2 (Нововолинськ).
кравець	1 378	кроїти та шити дитячі костюмчики. Адреса: вул. Нововолинська, 30 (Нововолинськ)
кухар	2 000	приготування страв згідно технології приготування, дотримання правил закладу, звертатися в кафе "Базилік" (Нововолинськ).
майстер виробничого навчання	1 751	ведення уроків виробничого навчання гірничих груп. Адреса: вул. Центральна, 3а (Нововолинськ).
Маляр	2 000	виконання будівельних робіт (Нововолинськ)
машиніст (кочегар) котельної	2 000	Обслуговує в котельні водогрійні та парові котли, які працюють на твердому паливі (Нововолинськ).
машиніст гірничих виїмкових машин	5 100	керує гірничими виїмковими машинами; добувними і прохідницькими комбайнами (Нововолинськ).
машиніст гофрувального агрегата	2 000	Виготовлення багатощарового гофрованого картону, ведення контролю якості гофрування (Нововолинськ).

Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець
машиніст екскаватора	2 673	Розробка ґрунтів при влаштуванні виїмок і насипів, резервів під час будівництва траншей для підземних комунікацій, водовідвідних кюветів тощо (Нововолинськ).
машиніст мийної установки	2 730	преміальні, миття ящиків (Нововолинськ)
машиніст пакувальної машини	1 842	складання та пакування продукції (Нововолинськ).
Менеджер (управитель) з логістики	1 800	Керує матеріально технічним постачанням і закупівлею. Керує транспортними поставками. Пошук вантажів (Нововолинськ).
Менеджер (управитель) з транспортно-експедиторської діяльності	3 500	організовувати міжнародні перевезення вантажів, шукати замовників і перевізників, знання російської мови (знання інших мов (польська, англійська). Електронна пошта для резюме: a1200km@bigmir.net (Нововолинськ)
менеджер (управитель) із збуту	2 350	пошук споживачів, організовує та координує збутову діяльність відповідно до замовлень і укладених договорів, забезпечує постачання продукції у встановлені терміни в повному обсязі.
оператор автоматичних і напіваавтоматичних ліній холодноштампувального устаткування	2 100	виробництво парфумерних та косметичних засобів, у виробництві використовуються етикетки. Веде процес відрізання та штампування на автоматичних, напіваавтоматичних лініях та прес-автоматах з пульта керування (Нововолинськ)
оператор комп'ютерного набору	1 500	обробка дорожньо-шляхової документації (Нововолинськ).
офіціант	1 500	робота в кафе "Грін-Форт" (обслуговування відвідувачів, прийом замовлень, оформлення оплати) (Нововолинськ).
офіціант	1 500	знання меню та правил обслуговування клієнтів в кафе "Фелічіта", комунікабельність, організованість (Нововолинськ).
підсобний робітник	2 550	виконання підсобних робіт, преміальні (Нововолинськ)
підсобний робітник	1 500	завершення виробу, обрізання ниток, пакування, цех знаходиться за адресою: вул. Нововолинська, 64 (Нововолинськ).
пресувальник (хімічне виробництво)	2 400	пресування компактної пудри. У виробництві використовується етикетка. Можливе навчання професії на виробництві. Адреса: вул. Шахтарська, 59, к.Б-2 (Нововолинськ).
прибиральник виробничих приміщень	2 000	"прибирає в цехах та інших виробничих приміщеннях відходи виробництва і сміття. У виробництві використовується етикетка. Адреса: вул. Шахтарська, 59, к.Б-2 (Нововолинськ).
прибиральник виробничих приміщень	2 320	прибирання виробничих приміщень, преміальні (Нововолинськ)
прибиральник службових приміщень	1 378	прибирання приміщень професійного училища (коридорів, класних кімнат, сходів) (Нововолинськ)
продавець непродовольчих товарів	1 378	магазин "Контакт", роздрібна торгівля непродовольчою групою товарів (канцелярські товари, товари для рибалок, галантерейні вироби), знання ПК (Нововолинськ)
продавець продовольчих товарів	2 500	продаж продовольчих товарів в магазині "Вікторія" по вул. Островського, 35 (Нововолинськ).
слюсар-ремонтник	1 800	ремонт автотранспорту (Нововолинськ).
слюсар-сантехнік	1 378	ремонтні роботи системи водопостачання, каналізації і теплопостачання. Адреса: вул. Луцька, 24 (Нововолинськ).
стовбуровий (підземний)	3 570	прийм та подача сигналів з шахти на поверхню стосовно підймання та опускання працівників та вантажів (Нововолинськ).
столяр	3 500	нарізання деревини, шліфування (Нововолинськ)
токарь	2 370,00	обробка деталей на токарних верстах згідно нормативних документів (Нововолинськ).

**Крім того є багато інших вакансій,
за додатковою інформацією звертатися за адресою:
м. Луцьк, вул. Ярошука, 2, тел.: 72-72-58, 4-92-68**

Konkurs Recytatorski Декламаторський конкурс

Луцьк 2016 Łuck

Wydział Kultury Rady Miasta Łuck
Centrum Kultury w Lublinie
Towarzystwo Kultury Polskiej na Wołyniu im. Tadeusza Kościuszki

ogłaszają

IX Konkurs Recytatorski Poezji i Prozy Polskiej dla mieszkańców Ukrainy

Pod patronatem
Konsula Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej w Łucku Beaty Brzywczy
Mera Miasta Łuck Mykoły Romaniuka
Prezydenta Miasta Lublin Krzysztofa Żuka

Patronat medialny – gazeta «Monitor Wołyński»

Założenia ogólne

1. IX Konkurs Recytatorski Poezji i Prozy Polskiej dla mieszkańców Ukrainy odbędzie się 12 marca 2016 r. Konkurs jest imprezą otwartą, przeznaczoną dla osób mieszkających na stałe lub czasowo na Ukrainie.

2. Celem konkursu jest propagowanie literatury polskiej na Ukrainie oraz integracja Polaków i Ukraińców, doskonalenie warsztatu artystycznego, konfrontacja dokonań twórczych.

3. Laureaci Konkursu wytypowani podczas eliminacji w Łucku wezmą udział w IX Polsko-Ukraińskich Spotkaniach Mistrzów Słowa, które odbędą się 1-3 kwietnia 2016 r. w Lublinie.

4. Laureaci VIII Polsko-Ukraińskich Spotkań Mistrzów Słowa kwalifikowani są bezpośrednio do udziału w IX Polsko-Ukraińskich Spotkaniach Mistrzów Słowa, bez udziału w eliminacjach konkursowych

5. Laureatom delegowanym z Ukrainy do udziału w IX Polsko-Ukraińskich Spotkaniach Mistrzów Słowa, organizatorzy zapewniają transport do Lublina i z powrotem oraz noclegi i wyżywienie w czasie pobytu w Polsce.

6. Laureaci delegowani z Ukrainy do udziału w IX Polsko-Ukraińskich Spotkaniach Mistrzów Słowa, w celu uzyskania wizy do Polski na 2 tygodnie przed wyjazdem (najpóźniej – w dniu 15 marca 2016 r.) muszą posiadać ważny paszport zagraniczny.

7. W przypadku braku ważnego paszportu zagranicznego we wskazanym dniu organizatorzy zastrzegają sobie prawo zamiany wytypowanych

nagrodzonych laureatów, wyróżnionymi posiadającymi ważny paszport.

Warunki uczestnictwa

- ukończone 15 lat;
- przygotowanie repertuaru nie prezentowanego w poprzednich konkursach;
- przygotowanie repertuaru z zakresu literatury polskiej w języku polskim lub ukraińskim.

Wykonawca może reprezentować tylko jedną instytucję (np. szkołę, ośrodek kultury, klub);

zgłoszenie odbywa się do dnia 10 marca 2016 r. poprzez złożenie KARTY UCZESTNIKA lub zgłoszenie telefoniczne.

Zgłoszenia przyjmują Sofia Muliar (tel. +38 0979874574) i Natalija Katrencikova (anata11@mail.ru)

Kategorie konkursu:

A. TURNIEJ RECYTATORSKI

- Repertuar uczestników obejmuje 2 utwory poetyckie i fragment lub fragmenty lub 1 utwór poetycki i fragment prozy z literatury polskiej prezentowane w języku polskim lub ukraińskim;
- O jakiegokolwiek zmianie repertuaru na każdym z etapów konkursu uczestnicy muszą natychmiast poinformować organizatorów;
- Łączny czas wykonania nie może przekroczyć 6 minut.

Uwaga: Przekroczenie limitu czasu przez wykonawcę może spowodować wyłączenie go z oceny przez Sąd Konkursowy.

Управління культури Луцької міської ради
Центр культури в Любліні
Товариство польської культури на Волині імені Тадеуша Костюшка

оголошують

IX Декламаторський конкурс польської поезії і прози для мешканців України

Під патронатом
Генерального консула Республіки Польща у Луцьку Беати Бживчи
Луцького міського голови Миколи Романюка
Президента міста Любліна Кшиштофа Жука

Медійний патрон – газета «Волинський монітор»

Загальні засади

1. IX Декламаторський конкурс польської поезії і прози для мешканців України відбудеться 12 березня 2016 р. Цей конкурс – відкритий захід, призначений для тих, хто постійно або тимчасово проживає в Україні.

2. Мета конкурсу – промоція польської літератури в Україні, а також інтеграція українців і поляків, вдосконалення артистичних вмінь, співставлення творчих досягнень.

3. Лауреати, відібрані на конкурсі в Луцьку, візьмуть участь у IX Польсько-українських зустрічах майстрів слова у Любліні (Польща), які відбудуться 1–3 квітня 2016 р.

4. Лауреати VIII Польсько-українських зустрічей майстрів слова допускаються до участі у IX Польсько-українських зустрічах майстрів слова без проходження конкурсного відбору.

5. Лауреатом, делегованим з України до участі у IX Польсько-українських зустрічах майстрів слова, організатори забезпечують перевезення до Любліна та назад, нічліги та харчування під час перебування в Польщі.

6. Лауреати, делеговані з України до участі у IX Польсько-українських зустрічах майстрів слова, за 2 тижні до фіналу (найпізніше – 15 березня 2016 р.) повинні мати дійсний закордонний паспорт (для отримання візи).

7. Якщо котрийсь із лауреатів у вказаний день не матиме дійсного закордонного паспорта, організатори мають право замінити його однією з осіб, відзначених у конкурсній заявці, яка матиме дійсний закордонний паспорт.

Умови участі:

- мати повні 15 років;
- приготувати репертуар, якого учасник не представляв у попередніх конкурсах;
- до репертуару мають входити твори польської літератури польською або українською мовою. **Виконавець може представляти лише одну інституцію** (наприклад, навчальний заклад, дім культури чи клуб);
- зголошення до участі відбувається до 10 березня 2016 р.** шляхом заповнення АНКЕТИ УЧАСНИКА (безпосередньо або за телефоном).

Зголошення приймають Софія Муляр (тел. +38 0979874574) та Наталія Катренчикова (anata11@mail.ru).

Конкурсні категорії

А. ДЕКЛАМАТОРСЬКИЙ ТУРНИР

1. Репертуар учасників має складатися з 2 поетичних або прозових творів чи їх фрагментів, або з 1 поетичного твору та 1 фрагменту прози з польської літератури польською чи українською мовою.

2. Про будь-яку зміну репертуару на будь-якому з етапів конкурсу учасники повинні негайно повідомити організаторів.

3. Загальний час виконання не може перевищувати 6 хв.

Увага! Перевищення виконавцем часового ліміту може призвести до виключення його з учасників конкурсу, виступи котрих оцінюватиме журі.

Projekt jest współfinansowany ze środków finansowych otrzymanych z Ministerstwa Spraw Zagranicznych w ramach konkursu na realizację zadania «Współpraca z Polonią i Polakami za granicą w 2016 r.»
Za pośrednictwem Fundacji „Wolność i Demokracja”

Monitor
Wołyński

Założyciel/Zasnovnik - **Валентин ВАКОЛЮК**
Zespół redakcyjny/Редакційна колегія:
Walentyna WAKOLUK/Валентина ВАКОЛЮК
Natalia DENYSIUK/Наталія ДЕНИСЮК
Wiktor JARUCZYK/Віктор ЯРУЧИК
Iryna KANAHEJEWA/Ірина КАНАГЕЄВА

Redaktor naczelny: **Walentyna WAKOLUK**
Korekta: **Jadwiga DEMCZUK, Olga SZERSZEN**
Redaktor techniczny: **Iryna KANAHEJEWA**
Redaktor odpowiedzialny: **Aleksander SWICA**
Tłumaczenia: **Switłana PYZA, Natalia DENYSIUK**

Główny redaktor: **Валентин ВАКОЛЮК**
Коректори: **Ядвіґа ДЕМЧУК, Ольга ШЕРШЕНЬ**
Технічний редактор: **Ірина КАНАГЕЄВА**
Відповідальний редактор: **Олександр СВИЦА**
Переклад: **Світлана ПИЗА, Наталія ДЕНИСЮК**

Адреса редакції:
43025 Луцьк, вул.Крилова 5/7
tel/faks (0332) 72 54 99
e-mail: info@monitor-press.com
www.monitor-press.com

Свідectwo про реєстрацію
ВЛ № 339-73Р від 19.05.2009 г.
Тираж: 6000. Замовлення: 1615
Друк - Волинська обласна друкарня:
Луцьк, пр.Волі 27.
Друк офсетний, формат А 3